

ANATOLIJUS MALOVIČKO

Tūkstantmečių patikrinta
gydomoji
Gamtos jėga

ASVEJA
VILNIUS

Dailininkas
Audris Šimakauskas

ISBN 9986-504-79-1

I Ž A N G A

Šios sultys –
pačios gražiausios kalnų žolelės – mumijaus.
Sako, jos kaip brangakmeniai krinta nuo akmeningų uolų.
Mumijus atnaujina, suteikia kvėpavimą antrą.
Sako, vertingesnio ir geresnio vaisto pasauly nėra.
Sako, dvylika metų devynis kartus pragyvensi.
Sužeistas karžygys skuba ieškoti mumijaus,
Sako, nuojauda veda į kalnus, aukštyn.
Šitą gėrimą, sako, pats Uluktanas žiniuonis pamėgo,
Ir senatvės savajam kely nesutiko bent tūkstantį metų.
Ir vėžlys šiam pasauly dėl to šimtus metus gyvena,
Kad auksinę žolelę jis moka surasti.

ŠIOS SENIAUSIO KIRGIZIJOS POETO AALOS
Tokombajevo eilės skirtos nuo senovės laikų žino-
mam gydomajam balzamui MUMIJUI – kalnų
vaškui, kalnų aliejui, uolų sultims, kalnų kraujui...

Apie mumijų sudėta daug legendų, jam pri-
skiriama daugybė stebuklingų savybių, galbūt ne
visada pagrįstų, tačiau tokie teiginiai paremti tautų
patirtimi, liaudies išmintimi.

Ar egzistuoja "mumijaus paslaptis"? Žinoma!
Ar šis preparatas turi ypatingų gydomųjų savybių? Taip, turi.

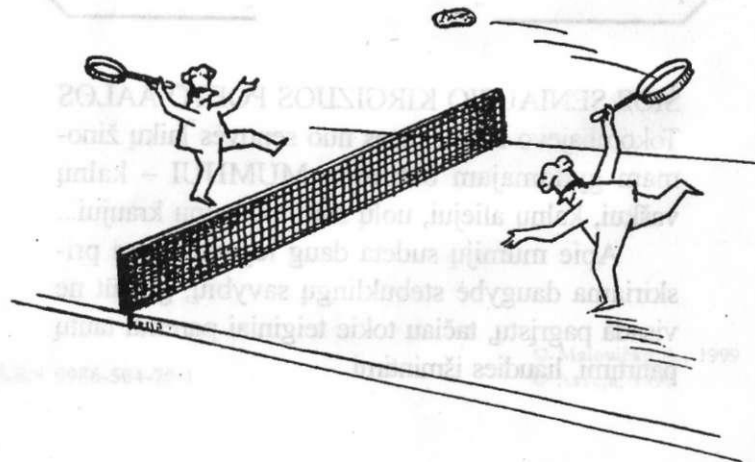
Tai rodo faktas, kad daugelį dešimtmečių mumijus kursto žmonių vaizduotė.

Žmogus ir jo pirmtakai per milijonus evoliucijos metų vienaip ar kitaip išbandė visų gamtinių medžiagų poveikį ir seniai atmetė tai, kas neatitiko jo biologijos.

Mumijus nepasidavė laiko išbandymams. Vadinasi, tai tikrai vertinga medžiaga, galinti išgydyti nuo kai kurių ligų.

Kadangi mumijus turi zoomelanoidinių rūgščių humifikacijos bazę, daug mikroelementų subalansuotą pagal jų biologinį poveikį žmogui, galima teigti, jog daugelio tyrinėtojų eksperimentuose pasiektus rezultatus įmanoma plačiai pritaikyti oficialiosios medicinos praktikoje, gydant nuo daugelio susirgimų.

Autorius

I SKYRIUS

IŠ MUMIJAUS NAUDOJIMO ISTORIJS

PER PASTARUOSIUS 10-15 METŲ DAUGELYJE ŠALIŲ viena iš sensacingiausių priemonių tapo seniai pamirštas, tačiau dar senovėje gydymo praktikoje naudotas vaistas, vadinamas mumijum. Iš pradžių kai kurie tyrinėtojai bandė sukurti antgamtinę mumijaus aureolę, paversti ją legenda, neprieinama "paprastiems mirtingiesiems". Kaip universali gydymo priemonė, "panacėja nuo visų ligų", mumijus pradėtas naudoti Indijoje, Pakistane, Afganistane, Nepale, taip pat kai kuriose Afrikos, Azijos ir arabų šalyse. Rusijoje, Vidurinėje Azijoje, Kazachstane, Urale, Užkaukazėje, Sibire taip pat imtasi naudotis mumijaus gydomosiomis savybėmis.

Mokslininkai, daugiausia farmakologai ir klinikistai, atsargiai ėmėsi visapusiškai tirti jo savybes. Eksperimentinių tyrimų rezultatai buvo svarstomi mokslinėse konferencijose, simpoziumuose, kurie vyko Taškente, Kijeve, Dušanbėje, Sankt Peterburge.

Kaip ir kiti farmakologai tyrinėtojai, mes įsijungėme į mumijaus tyrimą, aiškinomės jo kilmę, cheminę sudėtį bei fiziologinį (farmacinį toksikologinį) aktyvumą. Mūsų tyrimų uždaviniai leido atsakyti į kai kuriuos klausimus apie mumijų: JO kilmę, jo, kaip vaisto, universalumą. Be to, buvo sudarytas mumijaus paplitimo gamtoje žemėlapis.

Šioje knygelėje pateikiami ankstesniųjų publikacijų ir teorinėse bei praktinėse konferencijose skelbti duomenys apie mumijų.

"Mumijus" - graikiškos kilmės žodis, išvertus - saugantis kūną. Kaip galėjo gamtoje atsirasti toks medžiagų derinys, būtinas žmogaus, gyvo organizmo gyvybinei veiklai? Tai mįslė, kurią bandyta įminti nuo seniausių laikų. Nedaug priartėta prie tikro atsakymo ir šiandien.

Jau prieš Arabijos, Persijos ir netgi prieš Senovės Graikijos kultūrų suklestėjimą buvo vartojamas žodis "mumijus". Jis aptinkamas senovės filosofo, farmakologo, Aleksandro Makedoniečio mokytojo Aristotelio darbuose. Jis pirmasis prieš 2500 metų aprašė gydomąsias mumijaus savybes, taip pat nurodė, kaip patikrinti, ar preparatas yra kokybiškas ir tikras.

Aristotelis skirdavo mumijų gydyti nuo įgimto kurtumo, rekomenduodamas praplovimus su mumijum, praskiestu gyvūnų tulžimi arba sumaišytu su vynuogių sultimis. Jeigu iš nosies tekėdavo kraujas, į kiekvieną šnervę lašindavo mumijaus ir kamparo mišinio. Nuo mikčiojimo gydytis patarė tepant liežuvį mumijaus ir medaus mišiniu.

Abubakras Rabi al Bucharonas medicinos vadovyje (960-ieji mūsų eros metai), skirtame studijuojantiems gydymo meną, aprašė mumijų, kaip priemonę gydant kaulų lūžimus, išnirimus. Jis rekomendavo vartoti mumijų kartu su medumi.

Muchamedas Zakarijas Razi naudojo mumijų gydymas nuo traumų, galvos skausmų, drugio, veido nervo paralyžiaus, epilepsijos, galvos svaigimo.

Abu Ali Ibn Sina savo "Gydymo mokslo kanone" panašiai rekomendavo gydyti nuo tokių susirgimų kaip migrena, vidurišiosios ausies pūlingas uždegimas, kaulų lūžimas, išnirimas, sutrenkimas: imti po 0,071 g mumijaus ir sumaišyti su mairūno sultimis; nuo sužeidimų ir veido nervo paralyžiaus - po 0,035 g mumijaus, sumaišyto su rožių aliejum arba rūgščiomis vynuogių sultimis. Sergant pneumoragija (plaučių kraujavimas), preparato dozę didinti iki 0,1 g ir sumaišyti su stipriu vyno gėrimu (nabizu). Didelėmis dozėmis (po 0,190 g) rekomendavo vartoti mumijų, sumaišytą su tirštomis sultimis (matyt,

sirupu), šilkmedžio arba lęšių nuoviru, gydant nuo virškinimo organų (skrandžio, kepenų, blužnies) susirgimų, taip pat nuo kai kurių uždegiminių viršutinių kvėpavimo takų susirgimų (anginos ir gerklės skausmų). Be to, žymusis gydytojas mumijų rekomendavo gydant nuo šlapimo pūslės susirgimų ir šlapimo susilaikymo, kaip priešnuodį apsinuodijus alkoholiu arba įkandus skorpionui. Avicena plačiai taikė preparatą ne tik vidiniam vartojimui, bet ir kaip išorinę priemonę. Su kai kuriais aliejais sumaišytas mumijus tinka įtrinti sutrenktas vietas, išnirimus, skorpiono įkandimo vietą. ***Kaip rašė autorius, mumijus turi savybę išskaidyti auglius!***

Beruni (X-XI a.) taip aprašo gydomąsias mumijaus savybes: "...vertas, kad saugotume jį kaip vertybę, galinčią suteikti pagalbą tam, kurio koks nors kaulas lūžta".

Muchamedas Tabibas (XII a.) savo traktate "Lazzatul-niso", skirtame seksologijos, lytinio gyvenimo higienos klausimams, taip pat kai kurioms akušerijos ir ginekologijos sritims, aprašo, kaip mumijus padeda sustiprinti lytinę funkciją. Autorius rekomenduoja tokiais atvejais vartoti 0,2-0,3 g preparato, sumaišyto su medumi.

Muchamedas Arzani (1735) aprašo, kaip mumijus vartojamas gydant žaizdas nuo sutrenkimų ir kaulų lūžimų: tuomet ruošiamas jo mišinys su rožių aliejum, rūgščių vynuogių sultimis arba churmos vynu.

Dar detalesnį mumijaus aprašymą pateikė gydytojas praktikas Muchamedas Chuseinas Širazi (1762) savo knygoje "Machzan-ul-advija" ("Vaistų lobynas"). Joje pasakojama, kad mumijus gerai veikia nervų, širdies ir kraujagyslių, kvėpavimo sistemas, ypač vertingas ir padeda sergant skrandžio, žarnyno ligomis, hemorijom. Nurodoma, kad mumijus efektyvus gydant moterų ligas; jis padeda greičiau suvirškinti maistą, malšina galvos skausmus, gydo nuo pareizių (paralyžiaus), taip pat reumato; gerai padeda traumų ir ypač kaulų lūžimų atvejais. Lūžus kaului, rekomenduojama preparato gerti ir juo

tepti bei įtrinti sužeistas vietas. Prieš vartojimą mumijų reikia ištirpinti meduje, piene arba persikų aliejuje. Sergant pūliniu otitu (ausies uždegimu), nurodytų tirpalų (matyt, autorius turi omenyje aliejaus tirpalą) lašindavo į ausį. Taip pūliai greičiau ištekėdavo ir gerai atsistatydavo klausa. Sergant sloga mumijus buvo geriamas su rožių aliejumi arba 3-4 kartus juo buvo tepamos nosies šnervės.

Nurodoma, kad mumijus, sumaišytas su kiaulpienių, dvokiančiosios petražolės, mėlynių sultimis, su paprastųjų kmynų sėklomis, agurkų sultimis arba su kiaušinių tryniais, gerai padeda gydant skrandžio opas, vidurių užkietėjimus, atrofines odos opas bei sužeidimus, o sumaišytas su morkų sultimis sustiprina lytinę funkciją ir padeda nevaisingoms moterims pastoti. Sumaišytas su persikų aliejumi arba lajumi mumijus padeda užkietėjus viduriams ir palengvina hemorojum sergančių ligonių būklę.

Muchamedas Zakarijas teigia, kad jeigu vyrų "lytinės sėklos" nepilnavertės (matyt, turima omenyje hipo- arba aoperamija), būtina gerti mumijaus ir medaus, kiaušinių trynių ir kai kurių augalų sulčių mišinio. Taip paskirtas mumijus padeda karštligės ir organinių kūno patinimų atveju (išoriškai).

Taip pat jis aprašė ir mumijaus efektyvumą gydant nuo chroniško alkoholizmo. Įkandus skorpionui rekomenduojama vartoti mumijaus mišinį su lajumi arba šviežiomis dvokiančiosios petražolės sultimis.

Kaip teigia Al-Komuzas Muchitas (1795), arabai po 0,2 g mumijaus maišė su armėnišku moliu, šafranu arba su kiaušinių tryniais bei kai kurių augalų trauktinėmis ir gydė nuo kaulų lūžimų, krūtinės ląstos traumų bei įvairių vidaus organų susirgimų.

Muchamedas Chodi Alukami ir Chodichanas Chuseinas (1875) patarė naudoti ant silpnos ugnies kaitinamą vandens vonelę, kai mumijus maišomas su įvairiais aliejais, rožių vandeniui, sultimis ir žolių nuovirais. Į indą įpildavo reikiamą šių

medžiagų kiekį, pridėdavo mumijaus ir uždengdavo dangčiu. Paskui mišinį maišydavo stikline arba metaline lazdele. Kai masė pasidarydavo vientisa, dangtį nuimdavo ir daugiau nebe-
maišydavo; mišinys buvo laikomas iki vartojimo.

Sadikas Ali Razavi (1885) rašo apie mumijaus efektyvumą gydant nuo kaulų lūžimų, išnirimų, sutrenkimų, raumenų patempimų, skrandžio opas ir kitų skrandžio, žarnyno, kepenų, blužnies ligų, vyrų ir moterų nevaisingumo, taip pat rekomendavo jį vartoti uždegiminių ir alerginių susirgimų atvejais - nuo anginos, slogos, viršutinių kvėpavimo takų kataro, krūties uždegimo, bronchinės astmos, nuodingų vabzdžių, taip pat įkandus skorpionui, nuo klausos sutrikimų bei mikčiojimo. Autorius siūlo vartoti mumijų gryną arba sumaišytą su rožių aliejumi, medumi, persikų aliejumi ar lajumi.

1872 metais prancūzų gydytojas Eirini d'Erinė išspausdino disertaciją apie "Stebuklus darantį balzamą" - "asfaltą", randamą Šveicarijoje.

Išanalizavus šiuose literatūros šaltiniuose senųjų gydytojų pateiktus duomenis apie klinikinį mumijaus efektyvumą, galima teigti, kad mumijus buvo plačiai vartojamas kaip priemonė, sustiprinanti įvairių organizmo audinių regeneravimosi procesus, kaip priešuždegiminė, antitoksine, bendrojo organizmo stiprinimo priemonė, taip pat kaip priemonė, padedanti atstatyti susilpnėjusią periferinių nervinių kamienų bei galvos smegenų centrų analizatorių funkciją.

SIEK TIEK KLINIKINIŲ DUOMENŲ APIE MUMIJŲ

MOKSLINIUOSE LEIDINIUOSE PASTARUOJU METU pasirodė klinikinių tyrimų aprašymų apie mumijaus pritaikymą gydant po chirurginių operacijų, terapinio ir kai kuriuos kito pobūdžio susirgimų.

Šioje knygelėje panaudoti įvairių autorių anksčiau publikuoti duomenys apie mumijaus panaudojimo rezultatus, gydymo ir klinikiniams tikslams gydant daugiau kaip keturis tūkstančius ligonių: vieniems buvo lūžę kaulai, kiti sirgo skrandžio opa, radikulitu, trofinėmis opomis bei kitomis ligomis, tretieji buvo gydomi nuo nudegimų.

T. R. Abdurachmanovas ir jo bendraautoriai (1970) naudojo mumijų kojų giliųjų venų tromboflebitams gydyti. Preparatas buvo skiriamas po 0,3 g vieną kartą per parą 10 dienų. Ligoniai gaudavo vien tik mumijaus - jokių kitų medikamentų. Klinikinių, biocheminių ir hematologinių tyrimų rezultatai parodė, kad jau 3-6 gydymo dieną sumažėdavo skausmas, kojų patinimas. 8-10 dieną odos temperatūra normalizavosi, išnyko kiti susirgimų simptomai. Gydant mumijum, 1-1,5 proc. padidėjo hemoglobino kiekis, eritrocitų skaičius, normalizavosi ENG, taip pat leukocitų formulė.

Tiriant mumijum gydytų ligonių kraujotakos sistemos, buvo nustatyta, kad 3-10 gydymo dieną preparatas, palyginti su pradiniais duomenimis, prailgino kraujotakos sistemos laiką 92-132 proc. Plazmos tolerantiškumas heparinui sumažėjo 42-86 proc. Fibrinolizės procesas pagreitėjo 39-118 proc, o fibrinogeno kiekis sumažėjo 37-80 proc. Gydymo metu mumijus

nedarė neigiamo poveikio inkstų ir kepenų funkcijai. Atsižvelgiant į stiprų antikoaguliacinį preparato poveikį, mumijum buvo rekomenduota gydyti ligonius, sergančius kojų giliųjų venų tromboflebitu.

Kitoje savo publikacijoje T. R. Abdurachmanovas (1970) paskelbia, kad tirštu mumijaus ekstraktu efektyviai buvo gydoma 12 chronišku kolitu sergančių ligonių. Preparatas buvo skiriamas po 200 mg kartą per parą 10 dienų iš eilės. Pagrindiniai susirgimo simptomai išnyko dažniausiai 4-5-ąją o kai kuriais atvejais - 10-ąją gydymo dieną.

A. S. Višnevskis su bendraautoriais (1972) naudojo Kaukazo mumijų kaip kompleksinio kurortinio gydymo komponentą (Jesentukuose buvo gydomi skrandžio ir dvylikapirštės žarnos opa bei nespecifiniu opiniu kolitu sergantys ligoniniai). Mumijaus, ištirpinto vandenyje, buvo skiriama nevalgius po 0,2-0,5 g, ligoniniai jį vartojo 28 paras. Opinio kolito atveju mumijaus buvo suleidžiama mikroklyptomis. Po kompleksinio gydymo kurso, kurio metu buvo derinamas Kaukazo mumijus ir Jesentukų kurortiniai veiksniai, buvo konstatuotas bendrosios organizmo būklės pagerėjimas, pagerėjo ir funkcinė viso organizmo, skrandžio, dvylikapirštės žarnos bei storosios žarnos apatinių skyrių būklė. Mumijus sumažino skrandžio gleivinės pažeidžiamumą, pagerino jos trofiką, pagreitino opų užgijimą ir sustiprino kurortinės terapijos efektyvumą.

V. N. Ismailova su bendraautoriais (1969) naudojo mumijų gydymą 52 nuo 2 iki 16 metų amžiaus vaikus, kuriems buvo lūžę vamzdiniai kaulai. Preparato buvo skiriama gerti 2-3 kartus per dieną prieš valgį: vaikams iki 5 metų - po 0,1-0,2 g, nuo 5 iki 10 metų - po 0,2-0,4 g, nuo 10 iki 15 metų - po 0,4-0,5 g.

Šie autoriai pabrėžė labai gerą preparato poveikį. Šalutinį poveikį - pykinimą, vėmimą ir viduriavimą - patyrė tik du vaikai. Jie laikinai nutraukė mumijaus vartojimą.

V. I. Kozlovskaja (1988) naudojo mumijų gydymą ligonius, kenčiančius nuo atamos ir judėjimo aparato periferi-

nių nervų kamienų susirgimų (radikulitai, neurodermitai, pleksitai, neuralgijos). Preparato tirpalo būdavo įtrinamą į skaudančias kūno vietas (3-5 minutes). Pastebėta, jog po mumijaus įtrynimo ir lengvo masažo susilpnėdavo uždegimo paveikto raumens tonusas, praeidavo skausmas, niežėjimas, o visi kiti ligos simptomai pranykdavo per pirmąsias 3-5 dienas. Visi gydyti ligoniai pasveiko.

A. M. Muchamedovas ir S. D. Madjarovas (1968) naudojo mumijų gydydami nuo trauminių periferinių nervų pažeidimų. Preparato buvo skiriama po 0,3-0,5 g du tris kartus per dieną (t.y. paros dozė būdavo 0,9-1,5 g) 10 dienų laikotarpiui. Toks gydymas padėjo atstatyti prarastas galūnės funkcijas, taip pat greitai normalizuoti jų jautrumą - 3-4 savaitėmis anksčiau nei įprastu būdu gydytiems ligoniams. Autoriai pažymi, kad po mumijaus vartojimo buvo pastebėtas temperatūros pakilimas iki 37-37,5°C ir padidėjęs prakaitavimas. Kai kuriems ligoniams skaudėjo galvą, jie karščiavo. Mūsų nuomone, tokia mumijaus dozė, palyginti su vidutine tarpine, yra gana didelė. Ilgai gydant tokių mumijaus dozių negalima skirti.

J. N. Nuralijevs (1968, 1970) tyrimais nustatė, kad mumijus gali pagreitinti regeneravimosi procesus. Tai paaiškėjo gydant eksperimentiškai sukeltus žiurkių skrandžio opinius ir distrofinius pakitimus ir leido rekomenduoti preparatą gydant nuo skrandžio ir dvylikapirštės žarnos opaligės.

Klinikiniai mumijaus tyrimai buvo atliekami dviejose klinikoje prie Leningrado sanitarijos ir higienos instituto bei Taškento medicinos instituto pedagoginio fakulteto vidaus ligų propedeutikos katedrų. Buvo tiriami 74 skrandžio ir dvylikapirštės žarnos opalige sergantys ligoniai.

Visi ligoniai buvo stebimi smarkaus ligos paūmėjimo laikotarpiu ir daugiausiai skundėsi skausmais, dažniau susijusiais su maisto vartojimu, taip pat dispepsiniais sutrikimais (pykinimu, vėmimu ir kt.). Daugumos ligonių susirgimo trukmė buvo 2-5 (44 proc.) ir daugiau nei 10 metų (21 proc.).

Terapinio mumijaus efekto rodiklis buvo klinikiniai ir rentgenologiniai duomenys, gastrobiopsijos ir kai kurių kitokių tyrimo metodų rezultatai.

Ligonių pasveikimo ir preparato gydomojo poveikio apraiškų dinamika buvo nustatoma pagal skausmų ir dispepsinių reiškinių išnykimo laiką, palpavimo neskausmingumo bei bendrosios ligonio būklės pagerėjimo laiką.

Didžioji dalis atvykusių ligonių (72) skundėsi skausmais ir sunkumu paširdžiuose bei epigastrinėje srityje, susijusiais su valgymu ir prasidedančiais skirtingais laiko tarpais po jo - priklausomai nuo opos lokalizacijos. 37 ligonius kamavo rėmuo, 26 - pykinimas ir vėmimas, 24 - raugulys, dažniausiai rūgštus, 19 - pilvo pūtimas ir 28 - polinkis į vidurių užkietėjimą. 26 ligonių Gregerseno reakcija buvo teigiama. Rentgeno tyrimų metu 65 ligoniams buvo diagnozuota "niša" dvylikapirštės žarnos stormenyje, trim - "niša" skrandžio sienelėje. Visiems ligoniams buvo nustatyta nemažai gleivinės klosčių ir reljefo pakitimo rentgenofunkcinių požymių, dvylikapirštės žarnos stormens judėjimo funkcijos sutrikimų ir įvairaus laipsnio deformacijų.

Gydoma buvo stacionare, gydymą mumijum derinant su gydomąja mityba. Preparato vartojimas buvo vidinis, po 100 mg/kg 2 kartus per dieną (rytą ir vakare) 30 minučių prieš valgį. Buvo gydoma 24-26 dienas. Prieš vartojimą preparatas buvo ištirpinamas viename šaukšte arbatos arba virinto vandens.

Praėjus 15-20 minučių po mumijaus išgėrimo, visiems ligoniams apmašdavo arba visiškai praeidavo skausmai. Gydant mumijum, 19 ligonių skausmai praėjo per pirmąsias keturias gydymo paras, 17 - 5-6 parą, 21 - 7-8 ir 15 - 9 - 15 gydymo parą.

Epigastralinės srities palpavimo metu 6 ligoniai nustojo jutę skausmą 3-4 parą, 15 - 5-6 parą, 17 - 7-8 parą, o 33 ligoniai - 9-15 gydymo parą. Du ligoniai po gydymo mumijum kurso palpuojant tebejautė silpną skausmą epigastralinėje srityje. Visi dispepsijos reiškiniai (pykinimas, vėmimas, rėmuo,

raugulys ir kt.) išnyko 7-10 gydymo parą. Į vidurių užkietėjimą linkę ligoniai reguliariai tuštintis pradėjo 6-15 gydymo parą.

Po gydymo mumijum 65 (95,6 proc.) ligoniams "niša" pradingo, trijų ligonių (4,4 proc.) "niša" labai sumažėjo.

Po gydymo kurso visų 26 ligonių Gregersenio reakcija pasidarė neigiama.

Skrandžio sulčių tyrimas parodė, kad mumijus normalizuoja skrandžio sekrecijos funkciją: ir hiperacidinių, ir hipoacidinių procesų skrandžio sulčių rūgštingumas pamažu normalizavosi, šiek tiek padidėjo pepsinogeno kiekis.

32 ligonių gastrobiopsiniai tyrimai atskleidė epitelio paviršiaus įvairaus laipsnio distrofinius pakitimus ir smarkų popietelinį patinimą.

8-12-ąją gydymo mumijum parą uždegiminiai procesai pranyko ir skrandžio gleivinės trofika normalizavosi.

Opomis sergančių ligonių pagrindinių susirgimo simptomų - subjektyvių ir objektyvių - išnykimo dinamika gydant mumijum atrodė taip: per 1-4 dieną skausmai išnyko 42 proc. ligonių, 6-8 parą - 60 proc, 9-12 parą - 2 proc. ligonių. Daugumai ligonių, kuriems 3-12 parą dar ne visiškai buvo išnykę kai kurie simptomai (skausmai, skausmingumas palpuojant), jie pasireiškė nežymiai.

Siekiant išaiškinti mažiau mineralų turinčio Užbaikalės mumijaus ekstrakto gydomąjį efektyvumą, 6 ligoniams preparato buvo skiriamos didelės dozės (200 mg/kg 2 kartus per parą). Buvo pastebėta, jog 5 iš 6 ligonių skausmai išnyko tik 9-12 gydymo parą. Vienam "niša" visai nepradingo, tačiau po gydymo kurso ji buvo smarkiai sumažėjusi.

Trim atvejais (iš 74), kai ligonius kankino labai dideli skausmai, mumijaus buvo skiriama kartu su vikalinu. Sis derinys skausmus numalšino 1-3 parą, ir ligoniai pasveikdavo kur kas greičiau, negu tuomet, kai kiekvieno preparato buvo skiriama skyrimum.

4 ligoniams, be opaligės, dar buvo diagnozuotas chroniškas spastinis kolitas. Po gydymo mumijum kurso pranyko

simptominiai opos skausmai ir kiti simptomai, susiję su atsiradusiais dėl jos uždegiminiais tulžies išskyrimo sistemos ir žarnyno susirgimais.

Taigi, gydomąjį mumijaus efektą pajuto visi 74 ligoniai. Be to, nepastebėta jokių šalutinių reiškinių (autoriai J.P. Nuralijevs ir P.P. Denisenko).

L. G. Selezniova su bendraautoriais (1972) naudojo mumijų gydydami 65 ligonių gilius nudegimus. Mumijus buvo naudojamas išoriškai kaip 1-3 proc. tirpalas arba kaip tepalas su 0,5 proc. novokaino priedu, taip pat paskirtas gerti po 0,5 g vieną kartą per parą 10 dienų laikotarpiu su 5 dienų pertrauka. Visais atvejais jis apmalšino skausmą, pašalino uždegiminius reiškinius, sutrumpino laiką, per kurį nukrinta šašas ir iš žaizdos pašalinami nekrotiški audiniai bei pagreitino rožinių granuliacinių audinių susidarymą epitelizaciją. Gydant gilius nudegimus, preparatas sutrumpino priešoperacinį laikotarpį 7-12 dienų.

I. Suleimanovas (1972) naudojo sausą mumijaus ekstraktą kompleksiskai gydydamas 57 kaulų tuberkulioze sergančius ligonius pooperaciniu laikotarpiu. Jiems buvo pažeista klubo (37), kelio (8) sąnariai ir stuburas (12). Autorius naudojo standartinį sausą mumijaus ekstraktą po 0,1 g du kartus per parą 20 dienų. Gydymo kursas buvo pakartotas po dešimties dienų pertraukos. Iš viso per gydymo kursą buvo suvartota 4 g preparato.

Ligoniams buvo atliktos tokios operatyvinės intervencijos: nekrotomija su abscesotomija ir priekinė spondiliozė (16), klubo sąnario rekonstrukcinė rezekcija (19), klubo sąnario ekonomišką rezekcija (7), koreguojanti klubo sąnario operacija (11), ekonomišką kelio sąnario rezekcija (8). Jau po dviejų gydymo mumijum savaitių normalesnis pasidarė ligonių miegas, pakito apetitas, jiems greitai pradėjo augti svoris, o po 2-3 savaitių visiškai normalizavosi visi klinikiniai, hemodinaminiai (eritrocitų, leukocitų, trombocitų kiekis, HNG) ir kai kurie biocheminiai (azoto bei bendrojo baltymo **kiokll krtujyjt**) m dikliai, taip pat funkciniai kepcnt| Iminlviinii I lgoninmi, Kmir>

buvo gydomi mumijum, gipsas buvo nuimtas mėnesiu anksčiau.

Mumijaus vartojimas pooperaciniu laikotarpiu pagreitino reparacijos procesus slankstelių kūneliuose paaugliams 28-30 dienų, o suaugusiesiems - 15-25 dienomis, palyginti su tais ligoniais, kurie gydėsi įprastais metodais, nevartodami mumijaus

A. Š. Šakirovas (1966-1969) daugiau kaip 2500 ligonių su vamzdinių ir plokščiųjų kaulų lūžimais taikė mumijų kompleksiniame gydyme su kitais chirurginiais metodais. Preparatas buvo skiriamas gerti po 0,2 g kartą per dieną nevalgius 10 dienų laikotarpiu. Po 10 dienų pertraukos gydymo kursas buvo pakartotas.

Klinikiniai rentgenologiniai tyrimai parodė, kad ligoniams su kaulų lūžimais, gydytiems mumijum, kaulinis rumbas susidarė ir lūžimas sugijo 13-17 dienų greičiau nei ligoniams iš kontrolinės grupės. Gydymo procese sunormalėjo ligonių hematologiniai rodikliai, padidėjo kalcio, fosforo ir šiek tiek kalio kiekis, šarminės fosfatazės aktyvumas, taip pat bendras baltymų ir baltymų frakcijos kiekis. Autorius mano, kad labai pagerėjo bendroji mumijų vartojusių ligonių būklė, sunormalėjo miegas, pagerėjo apetitas, sumažėjo skausmai lūžimo vietoje, sutrumpėjo patologinio judrumo laikas, greičiau išnyko patinimai, išsiskaidė hematomos, anksčiau atsistatė traumotos galūnės funkcijos ir darbingumas.

Taip A. Šakirovas, remdamasis gana plačia klinicine medžiaga, patvirtino savo paties ir kitų tyrinėtojų gautus darbo su eksperimentiniais kaulų lūžimų modeliais rezultatus. Tačiau negalima sutikti su autoriaus aprašytąja gydymo mumijum schema, kuri rekomenduojama gydyti ligonius su vamzdinių ir plokščiųjų kaulų lūžimais: dviem dešimties dienų kursais su 10 dienų pertrauka. Dešimties dienų pertrauka po tik ką prasidėjusio teigiamo preparato poveikio yra, mūsų požiūriu, per ilga ir gali nuslopinti lūžimų, žaizdų, opų stimuliavimo procesą.

Kadangi preparatas nėra toksiškas, tikslingiau skirti mumijų ne vieną kartą po 0,2 g, o 2 kartus, skaičiuojant po 1-3

mg/kg ligonio svorio (priklausomai nuo mineralų kiekio preparate) 20-30 dienų iš eilės. Pertrauka turi būti ne ilgesnė kaip 5 paros, o gydymo kursą kartoti reikia tik tada, kai lūžimai ilgai nesugyja arba yra lūžę stambūs kaulai.

D. Šakirovas (1966-1968) 117 ligonių pavyzdžiu pademonstravo, kad 1-10 proc. mumijaus tirpalas gerai gydo pūliuojančias žaizdas. Pūliuojančių žaizdų gijimo procesas, palyginti su kontroline grupe, pagreitėjo vidutiniškai 1,5 karto. Išgėrę mumijaus ligoniai jausdavo silpną deginimą. Beveik visais atvejais mumijus skatino greitą žaizdų apsivalymą nuo mikroorganizmų ir pūlių. Remdamasis gautais klinikiniais duomenimis, autorius rekomenduoja plačiai taikyti preparatą pūlinėms—uždegiminėms ir infektuotoms žaizdoms gydyti chirurgijos praktikoje.

T. M. Šamšina ir S. I. Gerškalovas naudojo (1969) mumijaus vandens tirpalą, gydydami 20 ligonių su moterų lytinių organų audinių defektu (makšties sienelių ir gimdos kaklelio erozija). Ant erozinio paviršiaus uždėdavo servetėlę, sumirkytą 4 proc. mumijaus tirpale, kurią paskui fiksavo tamponu. Po paros žaizda gerai išsivalydavo nuo pūlingų apnašų, o trečią ketvirtą parą ji būdavo visiškai švari. Nuo 5-6 dienos būdavo pastebimas epitelio augimas nuo žaizdos kraštų. Atskiros jo grupės išsidėstydavo granuliuojančiame paviršiuje. Gydymo kursą sudarė 6-10 erozijos aptvarkymų. Visoms liginėms epitelis visiškai atsistatydavo į 2-3 savaitės pabaigą.

A. J. Foigelmanas, gydydamas 16 nusideginusių ligonių, naudojo (1970) 2,3-3 proc. mumijaus vandens tirpalą ir mumijaus tepalą. Buvo nustatyta, kad mumijus pagreitina paviršinių nudegimų epitelizaciją. Gydymo laikas sutrumpėja 4-5 dienomis palyginti su tais atvejais, kai gydoma kitais medikamentais.

L. Ch. Chabibovas (1970-1971), kompleksiškai gydydamas 60 parodontozę sergančių ligonių, naudojo tirštą mumijaus ekstraktą. Gydymo efektas buvo **lyginamas su rezultatais**

PRAKTINIS MUMIJAUS PANAUDOJIMAS

gautais gydant įprastiniais metodais, kai taikomas vietinis antibiotikų vartojimas ir parenteralinis (ne per virškinimo traktą) alijošiaus ekstrakto, vitamino B, vartojimas. Mumijaus buvo skiriama gerti po 0,2 g vieną kartą per dieną 10 dienų laikotarpiu. Tuo pat metu ligoniams buvo daromos mumijaus 5 proc. vandens tirpalo aplikacijos. Klinikiniai rentgenologiniai ir mikrobiologiniai tyrimai parodė, kad kompleksiskai gydant parodontoze sergančius ligonius, mumijus yra pakankamai efektyvi priemonė, sudaranti sąlygas greitai pašalinti pagrindinius susirgimo simptomus, likviduoti vietines uždegimines reakcijas, pagerinti ligonių bendrąją būklę ir savijautą, sustabdyti pagrindinio patologinio proceso raidą žandikaulio alveolinėje ataugoje, pagerinti dantenų ir burnos ertmės gleivinės trofiką.

Burnos ertmės ir dantų bei dantenų kišenių mikrofloros tyrimas parodė, kad mumijum gydytų ligonių burnoje bakterijų, turinčių agresijos fermentų kompleksą, kiekis sumažėjo daugiau kaip tris kartus palyginti su ligoniais, gydytais antibiotikais (tetraciklinu, penicilinu, levomicetinu ir kt.) arba alijošium ir vitaminu B. Iš dantų ir dantenų kišenių išskirtiems mikroorganizmams (streptokokams, stafilokokams, protėjams ir kt.) 5 proc. ir didesnės koncentracijos mumijus darė baktericidinį ir bakteriostatinį poveikį; o 0,31 proc. ir mažesnės koncentracijos – priešmikrobinių savybių neturėjo.

Profesoriaus B. G. Bažanovo (Beškeko m.) klinikoje mumijus buvo išbandytas gydant 27 ligonius, sergančius skrandžio opa ir chroniškais gastritais. Gydymo rezultatai buvo tapatūs aukščiau aprašytų autorių gydymo rezultatams.

A. Š. Šakirovo duomenimis, 1973 m. trim gydymo kursams ligoniui, kurio diagnozė buvo "atviras infekuotas šlaunies vidurinio trečdalo lūžimas su kaulo pasislinkimu, sepsiu, difuziniu žaizdų kraujavimu", iš viso prireikė 7,5 g preparato.

Mumijaus naudojimo diapazonas gydymui labai platus. Dauguma autorių, naudojusių mumijų šiuolaikinėse klinikose, pateikia įtikinančių duomenų apie įvairiapusišką jo poveikį įvairių susirgimų atvejais.

KAI KURIŲ MOKSLININKŲ NUOMONE, MUMIJUS, dar kartais vadinamas "kalnų vašku", įeina į laukinės bitės darbininkės produktą, kuris dar vadinamas "mumijo asil", arba "mumijonas, mumija". Šį produktą liaudies medicina naudoja nuo seniausių laikų. Gydomąsias mumijaus savybes žinojo ir aprašė dar Avicena (Ibn Sina).

Senajoje liaudies medicinoje mumijus buvo naudojamas pačių įvairiausių trauminių sužeidimų atvejais. Pastaruoju metu į mumijų atkreipė dėmesį ir medikai.

Uzbekistane buvo organizuota speciali ekspedicija, kurioje dalyvavo geologai ir medikai, ieškoję mumijaus. Vidurinės Azijos kalnų balzamas buvo rastas urvuose 2000-3000 metrų aukštyje virš jūros lygio.

Pastaraisiais metais laikraščių ir žurnalų puslapiuose sumirgėjo žodis "mumijus". Jis vadinamas stebuklinguoju balzamu, elekysru. Anksčiau taip buvo manoma Rytų šalyse, o ir dabar mumijus, kaip gydymo priemonė, plačiai naudojamas kai kuriose Azijos šalyse. Tai ir atkreipė mūsų medikų dėmesį, paskatino pradėti balzamo tyrimus.

Pirmasis platus mokslinių tyrimų ciklas buvo Taškento chirurgo A. Š. Šakirovo disertacija medicinos mokslų daktaro laipsniui gauti. Gydytojas ištyrė mumijų, išbandė jo poveikį gyvūnams ir klinikoje – gydydamas kaulų lūžimus. Nustatyta, kad preparatas labai efektyvus, padeda sėkmingai gydyti lūžimus ir gerina bendrąją ligonių būklę. Šakirovo tyrinėjimai davė pradžią moksliniam mumijaus tyrimui ir kitose **medicinos mokyklų**

se. Susidomėjimas mumijum - kvepiančia, dervinga medžiaga, gaunama kalnuose, kasmet vis didėja. Senovės medikai priskirdavo jam daugelį gydomųjų savybių. Dabar kai kuriose ligoninėse mumijus irgi naudojamas siekiant pagreitinti kaulų lūžimų sugijimą ir gydant nuo kitų ligų. Tačiau mumijaus kilmė iki šiol tebelieka paslaptis. Šiuo klausimu esama daugybės hipotezių. Vieni tyrinėtojai mumijaus kilmę sieja su įvairiomis mikroorganizmų rūšimis, kiti mano, jog tai laukinių bičių medus, šilkmedžio ar kadagio sultys ir netgi kai kurių gyvūnų ekskrementai.

Ištrauka iš A. Š. Šakirovo daktarinės disertacijos (saugoma Maskvoje, Lenino bibliotekoje).

...Kaip teigia senovės medikai, pats kokybiškiausias mumijus - juodos spalvos, blizgantis, minkštas. Jis kvepia panašiai kaip nafta, tačiau turi ir kažkokį specifinį kvapą. Mumijum jie mano esant įvairius gamtos darinius ant groto sienų, panašias į dervą medžiagas... arba praneša, kad bitės užlipina savo medų ir laką vašku, o užklijuotą vietą padengia tam tikra juoda, stipriai kvepiančia žolėmis medžiaga, panašia į vašką... arba sako, kad mumijus gaminamas iš žolelių... arba teigia, jog tai mėsos rūgimo produktas...

Šiandien esama keleto mumijaus kilmės teorijų: viena teigia, kad jis susidaro iš naftos, kita - kad mumijus yra biogeninės kilmės (įvairių gyvūnų srutų ekstrakto irimo produktai, kadagių, kerpių ir kitų augalų dervos skaidymosi produktai, laukinių bičių vaško skaidymosi produktai). Kol kas specialistų ekspedicijos yra nustačiusios, kad mumijus yra taki medžiaga, nuo rudos iki juodos spalvos, specifinio aštraus kvapo. Balzamas sunkiasi iš kalnų uolienų lūžimo vietų, susikaupia ant urvų skliautų ir sienų, dažnai pakimba nuo lubų tamsiais varvekliais.

Praeities literatūroje A. Š. Šakirovas rado daugiau kaip 70 šaltinių, kuriuose bylojama apie mumijų. Mumijus, kaip

nurodyta Rytų rankraščiuose, suteikia jėgų visam organizmui ir ypač širdžiai. Jis buvo naudojamas taip pat sergant kepenų, skrandžio ligomis, tuberkulioze, bronchine astma, paralyžiais, įvairiais uždegimais; padeda apsinuodijus, įkandus skorpionui, sergant šlapimo pūslės opalige, drambliarige, mikčiojant, pasireiškus organų suglebimui; išskaido auglius, normalizuoja išorės ir vidaus organų funkcijas, sustiprina lytinį aktyvumą, padeda nuo galvos skausmų, migrenos, diabeto, stiprina visą organizmą. Tačiau labiausiai padeda greitai sugyti kaulams ir užgyti žaizdoms. "Nuo mirties gelbsti tik mumijus", - teigia senovinė Rytų patarlė.

Mumijus - kartoko skonio kieta masė, tamsiai rudos arba juodos spalvos, blizgančiu paviršiumi. Pakaitintas mumijus suminkštėja. Šio produkto sudėtyje yra daug organinių medžiagų bei pačių įvairiausių mikroelementų. Tai klampis, lipni masė (suminkštėja nuo rankų šilumos), yra specifinio dervos kvapo, vandenyje tirpsta, palikdama truputį nuosėdų.

Mumijaus sudėtyje yra apie 28 cheminius elementus, 30 makro - ir mikroelementų, taip pat 10 įvairių metalų oksidų, 6 aminorūgštys, kai kurių vitaminų - B₁₂, P-6T7, B, ir kt, eterinių aliejų, bičių nuodų, dervų tipo medžiagų, kurių kiekviena gali turėti įtakos tam tikriems organizmo apykaitos procesams, sustiprinti įvairių audinių regeneravimosi procesus. Kaip priešuždegiminė, antitoksine, stiprinanti, taip pat susilpnėjusią periferinių nervų kamienų bei galvos smegenų analizatorinių centrų funkciją atstatanti priemonė, mumijus gerai dalyvauja ląstelių DNR sintezėje, pagreitindamas jų dalijimąsi ir prisidėdamas prie jų kiekio didėjimo.

Mumijus gydo nuo daugybės susirgimų. Preparato poveikio mechanizmas gana sudėtingas. Jis įvairiapusiškai veikia viso organizmo gyvybinę veiklą, įvairius šios veiklos procesus ir t.t. (pvz., bet kuriame farmaciniame vaiste derinami lik 5-6 komponentai, chemiškai parinkti dirbtiniu liudu, o mumijut sudaro 50 pačios gamtos pasirinkti komponentai) (Not^tltmttl

nustatyti mumijaus kokybę, jį minko: geras suminkštėja greitai, o prastas lieka kietas.

Mumijus ne itin toksiška medžiaga: sugirdžius 30 mg/kg arba suleidus į veną ar po oda 250 mg/kg 4 proc. mumijaus tirpalo, eksperimentiniams gyvūnams neatsirado jokios toksiškos įtakos. Šitaip vartojant mumijų, sustiprėja mineralų apykaita, greičiau sugyja kaulų lūžimai, kaulo rumbas susidaro 8-17 dienų anksčiau nei įprasta.

Uzbekijos traumatologijos ir ortopedijos mokslinio tyrimo institute tiriama mumijaus pritaikymo galimybė gydant žmones. Didelės grupės ligonių su infekuotais kaulų lūžimais, osteomielitais, nudegimais, ilgai neužgyjančiomis opomis ir kt. stebėjimai parodė, kad mumijaus gydomas efektas yra didelis.

Mumijus ne tik padėjo greičiau užgydyti žaizdas ir suformuoti kaulo rumbą: tuo pačiu metu jis normalizavo ligonių kraują, pagerino jų bendrąją būklę, jie pradėjo geriau miegoti, atsirado apetitas, pradingo skausmai, greičiau atsistatė sužeistos galūnės funkcija.

Mumijus skiriamas 1 kartą per dieną - rytą nevalgius po 0,15-0,20 g. Gydymo kursas - 10 dienų, po to rekomenduojama padaryti 5-10 dienų pertrauką, o po jos gydymą galima vėl pakartoti. Kursų kiekis svyruoja nuo 3 iki 4.

Mumijaus dozės vaikams: nuo 3 mėnesių iki 1 metų amžiaus - 0,01-0,02 g, iki 9 metų - 0,05 g, 9-14 metų - 0,1 g per dieną.

Gydomąsias mumijaus savybes patvirtino daugelio Rusijos gydymo įstaigų medikų stebėjimai. Jau keletą metų tęsiasi mumijaus tyrimai Leningrado Chemijos ir farmacijos institute (farmakologijos ir farmacinių vaistų technologijos katedroje), taip pat Maskvos Chemijos ir farmacijos institute, Taškento, Dušanbės, Samarkando ir kt. miestuose.

Šis brangus preparatas ypač dažnai naudojamas liaudies medicinoje. Jis naudojamas ir Tadžikistano, Taškento miesto, Kaukazo klinikose.

Reguliariai ir taisyklingai naudojant mumijų, sėkmė visada garantuota. Liaudies medicina rekomenduoja kviečio grūdo dydžio gumulėlį (0,15-0,2 g), o skiria jį vartoti po 1-2 kartus per parą, dažniausiai prieš miegą.

Vartojant mumijų, draudžiama gerti alkoholių.

Saikingai vartojant mumijų, kontraindikacijų nenustatyta. Priešingai, jis turi apsauginių adaptogeninių savybių, pašalina nuovargį, stiprina visą žmogaus organizmą, padeda atgauti prarastas jėgas ir įgyti naujų jėgų, energijos.

Kai kurie tyrinėtojai pastaruoju metu mano, kad dėl to, jog mumijus turi biologiškai aktyvių medžiagų, šio produkto neturėtų vartoti vyresniojo amžiaus ligoniai, nes šios biologiškai aktyvios medžiagos padeda vystytis (daugintis) galimo auglio ląstelėms, jeigu jų pagyvenusių žmonių organizme yra. Šitoks teiginys, mūsų nuomone, yra ginčytinas.

Itin vertingos mumijaus gydomosios savybės štai jau keletą šimtmečių neapvyklė ligonių. Jo naudojimas buvo mokliškai pagrįstas atliekant klinikinius eksperimentus.

Jis skiriamas gerti sumaišytas su sultimis, vandeniu, medumi, arbata, pienu ir t.t., nes yra tirpus. Išoriškai naudojamas tepant juo pažeistas vietas, lašinant sumaišytą su įvairiomis sultimis, spiritu, medumi ir t.t.

Žemiau pateiksime mumijaus dozes ir vartojimą įvairių susirgimų atveju, kai pasiekama gerų rezultatų.

PATEIKIAME ŠIEK TIEK DUOMENŲ APIE MUMIJŲ IŠ KITŲ ŠALTINIŲ

Lyginamasis svoris - 2,13. Vandenyje tirpsta be nuosėdų. Stiprios arbatos spalvos. Garinant vandeninį mumijaus tirpalą, susidaro lipnus ekstraktas, degantis be suodžių ir paliekantis 3,6 proc. pelenų. Ore sutirštėja, sukietėja. Šildant suminkštėja, netgi suskystėja.

Mumijų plačiai naudojo Rytų medikai, gydydami nuo nervų ligų, širdies ir kraujagyslių, skrandžio ir žarnyno susirgimų, taip pat nuo kepenų, blužnies, plaučių ligų, kaulų lūžimus.

Juo buvo stimuliuojami organizmo regeneravimosi ir atsitaisymo procesai.

Netgi nuolat vartojant mumijų, jis nėra toksiškas organizmui. Tyrimų rezultatai rodo, kad mumijus pagrįstai vartojamas gydant nuo pūlinių uždegiminių susirgimų.

Tiriant mumijaus radioaktyvumą, buvo gauti rezultatai, beveik lygūs fono rodikliams, t.y. mumijaus radioaktyvumas labai mažas, todėl jis gali būti taikomas medicinoje. Ypač vertingas mumijaus radioaktyvumas, kai preparatas veikia kaip kaulo audinio regeneratorium.

Mumijus plačiai naudojamas Indijoje. Juo gydoma nuo astmos, tuberkuliozės, lėtinio bronchito, šlapimtakio akmenligės, vandenės, diabeto, parazitinių odos susirgimų, jis buvo pripažintas kaip antiseptikas. Indijos gydytojų nuomone, mumijus yra gana efektyvi diabeto gydymo priemonė. Kai jis pripažintas šiuo tikslu, pradingsta troškulis, anurija (neiškiriamas šlapimas), deginimas, nuovargis, padidėja cukraus įsivašinimas. Mumijus skiriamas vartoti su pienu arba vaisių sultimis. Birmoje mumijus vadinamas čas-Tum - kalno kraujas. Manoma, kad jis stiprina organizmą, gydo nuo tuberkuliozės, taip pat yra ilgaamžiškumą skatinanti priemonė. Jis vartojamas gydyti nuo skrandžio ir žarnyno susirgimų, kaip atsikosėjimą palengvinanti priemonė. Senovėje gydytojai naudojo mumijų gydydami nuo artrito, auglių ir įvairių uždegiminių procesų.

Mumijaus yra įvairių rūšių - Indijos, Birmos, Mongolijos, Japonijos ir kt. Jų kokybinė cheminė sudėtis yra panaši, skiriasi tik atskirų sudėtinių dalių santykis.

MUMIJAU VARTOJIMAS PAGAL A. A. ŠAKIROVĄ

Vaikams iki 14 metų - 0,05 g, suaugusiesiems - 0,2-0,5 g kartą per dieną (nevalgius), 1-2 valandos prieš valgį. Užsigerti saldžia arbata, pienu, medumi. Visam gydymo kursui - 6 g. Gydymo kursas - 7-10 dienų. Jam tenka 2 g mumijaus. Po to 10 dienų - pertrauka. Gydymo kursas pakartojamas dar du kartus.

Gydo nuo nervų sistemos, ausų, odos, skrandžio ligų, kaulų lūžimus. Sergant sąnarių reumatu, išnirimu, patempimu, lūžimu ir kt. atvejais - 0,5-0,75 g mumijaus su rožių arba kokiu nors kitokiu aliejumi. Pridėti Krymo pupų ir 3⁴ kiaušinių trynius. Galima naudoti išoriškai arba gerti po 0,2 g vieną kartą per dieną nevalgius. Po 10 dienų pertraukos kursą pakartoti. Tiriamas Uzbekijos MTI.

A. A. Sakirovas atliko tyrimus su gyvūnais stebėdamas, ar mumijus neturi neigiamo poveikio vieniems ar kitiems jų vidaus organams, ar jis nepasižymi kancerogeninėmis savybėmis. Pasirodė, kad ir šiuo požiūriu mumijus nesukelia audinių išsigimimo. Mumijus praktiškai netoksiškas ir neradioaktyvus. Biocheminiai tyrimai patvirtino, kad mumijus skatina medžiagų apykaitos procesus. Jis pakelia tonusą, stimuliuoja gyvybines funkcijas, gerina skrandžio darbą, teigiamai veikia kai kurių endokrininių organų ir kepenų funkciją. Jis turi antibakterinį poveikį ir ypač efektyvus gydant nuo infekcijų bei spindulinės ligos.

"Krabide Karibe" pateikiamas toks mumijaus maišymo būdas. Maišant mumijų su įvairiais aliejais, rožių vandeniu, sultimis bei žolių nuovirais, naudojamas vandens voniomis, kurios palengva šildomos. Po to maišoma stikline lazdele. Kai masė pasidaro vientisa, viršutinis indas nuimamas, mišinys laikomas vėsioje vietoje.

Rytų medicinoje mumijus vartojamas ir kaip įvairios sudėties piliulės. Čia pateikiama tik viena sudėtis, padedanti bendrojo silpnumo atveju, esant lūžimams, sutrenkimams, patempimams: 3 dalys mumijaus sumaišomos su rožių vandeniu, 2,5 dalies gumiarabiko (ne klijų - saku) ir toks kiekis kristalino cukraus, kiek imama mumijaus (sutrynus į miltelius), įpilamas rožių vandenyje ištirpintas mumijus. Viskas maišoma, kol susidaro tešlos konsistencijos masė ir iš šios tirštos tešlos suritinamos piliulės. Kadangi dienos dozė yra 0,2 g, kiekviena piliulė turi būti lygi 1/4 tos dozės. Rožių aliejus gaminamas taip: raudonos rožės žiedlapiai sudrėkinami vandeniu, užpilama

aliejaus, viskas išmaišoma ir virinama. Vanduo išgaruoja, lieka aliejus, kuris filtruojamas pro marlę.

LIGOS IR RECEPTAI

**Skrandžio, virškinimo trakto, virškinimo organų
(skrandžio, kepenų, blužnies), šlapimo pūslės
(kai susilaiko šlapimas) opaligės, kolitai, gastritai.**

1. **Gerti** (pageidautina nevalgius) 1-2 kartus per dieną, rytą ir vakare prieš miegą. Pirmas gydymo kursas - 25-28 dienos. Po 10 dienų pertraukos kursą pakartoti, jeigu susirgimas užleistas.

Būtinai vienkartinis mumijaus kiekis - 0,02-0,4-0,5 g priklausomai nuo kūno svorio: iki 70 kg - 0,2 g, 80 kg - 0,3 g, iki 90 kg - 0,3-0,4 g, daugiau kaip 90 kg - 0,4-0,5 g.

Geriau ištirpinti mumijų piene: santykis 1:20 (2-3 šaukštuose pieno). Galima ištirpinti ir vandenyje, pagal skonį pridėjus vandens, arba kaitalioji: tirpinti mumijų sultyse (vynuogių, agurkų), maišyti su susmulkintais petražolių arba mėlynių lapeliais, sugrūstomis kmynų sėklomis, išplaktais kiaušinių tryniais. Būtinai mumijaus ekstrakto kiekis vienam gydymo kursui - 10-25 g (priklausomai nuo kūno svorio).

Opaligių, skrandžio ir žarnyno bei virškinimo organų (kepenų, blužnies) ir pan. gydymo laikotarpiu reikia laikytis dietos ir saikingai maitintis. Alkoholi vartoti draudžiama.

2. **Traumų atveju**, kai pažeistos kepenys, ligoniui duodama gerti 0,2 g mumijaus kartu su 0,1-0,2 g armėniško molio ir 0,5 g šafrano, alyvuogių arba cikorijos lapų sultimis.

3. **Kepenų ir inkstų susirgimai** - 3 g mumijaus ištirpinti 3 l virinto vandens. Gerti po 20 ml tirpalo 3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį. Pageidautina užsigerti cukrinių runkelių sultimis. 10 dienų gerti, 3 dienas praleisti. Gydymo kursui - 15 g mumijaus.

4. **Žarnyno atonija (vidurių užkietėjimas)** - 2 g mumijaus į 1 virinto vandens, gerti nevalgius po 100 ml tirpalo. Užsigerti nevirintu vandeniu. Gerti 10 dienų.

5. **Sergant šlapimo pūslės ir šlapimtakių opalige** - gerti 3 kartus po 0,2 g mumijaus su šiltu pienu. Prieš miegą - praplovimas švirkščiant, ištirpinus 1 g mumijaus 100 ml šilto vandens. Gydymo kursui - 15 g mumijaus.

Dispepsijos reiškiniai

(rėmuo, pykinimas, raugulys, vėmimas)

Gerti po 0,2 g mumijaus su pienu arba medumi, arba ištirpinti šaukšte arbatos ar virinto vandens, 2 kartus per dieną valanda prieš valgį arba vakare prieš miegą (praėjus 3 valandoms po valgio) 24-26 dienas. Sveikti pradedama 10-15 gydymo dieną.

**Uždegiminiai ir alerginiai chroniški susirgimai,
angina, sloga, viršutinių kvėpavimo takų kataras,
čiaudulys, kosulys**

1. Gerti po 0,2-0,3 g mumijaus, sumaišyto su pienu arba su lajum ir medumi (santykiu 1:20), nevalgius rytą ir vakare prieš miegą, taip pat sumirkytu tamponu prieš miegą pasitepti skaudamą nosies šnervės ar gerklės plotą arba tuo pačiu tirpalu skalauti gerklę (kai sergama angina).

Priklausomai nuo ligos formos būtini 1-3 gydymo kursai. Gydymo kursą tęsti 25-28 dienas su 10 dienų pertrauka.

2. Sergant viršutinių kvėpavimo takų ligomis: angina, astma, skrepliuojant krauju, kai kurių virškinimo trakto, kepenų, inkstų susirgimų atvejais, taip pat gydant nuo lytinio nepajėgumo mumijus maišomas su nutrijų, meškos, barsuko, vilko, kiaulių ir galvijų riebalais; kiaušiauogių, kmynų, petražolių sultimis, kiaušinių tryniais, kokoso, lęšių aliejum, saldymedžio šaknimis ir pan. vaistiniais augalinės kilmės komponentais.

Kai kraujuojama iš nosies

1. Lašinti į kiekvieną nosies šnervę mišinį iš 0,1 g mumijaus ir kamparo aliejaus (santykiu 1:5, 1:8), po 0,2 g per vieną kartą. Praeina po dviejų 25 dienų gydymo kursų, tarp kurių daroma 10 dienų pertrauka.

2. Nuo nosies ligų, ypač kraujavimo, mumijus gydo sėkmingai. Jis sumaišomas su kamparu arba įpilama mairūno sulčių ir lašinama į nosį.

**Pūlinis otitas, vidurinės ausies uždegimas,
klausos susilpnėjimas**

1. Lašinamas mumijus po 0,4 g, sumaišytas su aliejum santykiu 1:10 2 kartus per dieną, rytą ir vakare prieš miegą. Be to, geriant po 0,2-0,3 g mumijaus, sumaišyto su pienu ir medumi, greičiau išteka pūliai, sustiprėja priešuždegiminis poveikis.

2. 0,35 g mumijaus sumaišoma su švariu rožių aliejum, įpilama neprisirpusių vynuogių sulčių ir lašinama į ausį. Tai padeda esant kurtumui, ausies opai ar pūliniui. Mumijus taip pat maišomas su nesūdytais kiaulės taukais ir lašinama į ausį. Tai padeda įgimto kurtumo atveju.

3. Vidurinės ausies uždegimas. Mumijaus tirpalas: 2 g į 100 ml vandens. Įsidėti į ausį tamponą. Kartoti keletą kartų.

**Tromboflebitas, taip pat kojų
giliųjų venų tromboflebitas**

Gerti po 0,25-0,3 g 2 kartus per parą 25 dienas iš eilės, sumaišius jį su medumi ir pienu santykiu 1:20. Gydomo kursas - 20-25 dienos su 10 dienų pertrauka.

Malšina skausmą, sumažina patinimą, padidėja eritrocitų ir hemoglobino kiekis, normalizuojasi ENG, taip pat leukocitų formulė, išnyksta ir kiti susirgimų simptomai.

Cukrinis diabetas

Sergant cukriniu diabetu, gerti 2 kartus per dieną (rytą - valanda prieš valgį, vakare - prieš miegą) po 0,2 g ištirpinto mumijaus. 10 dienų gerti, 5 dienas ilsėtis. Gydomo kursui reikia 10-12 g mumijaus.

**Galvos skausmai, migrena, nuožvarba,
galvos svaigimas, epilepsija, veido nervo paralyžius**

1. 25 dienas gerti po 0,2-0,3 g mumijaus, sumaišyto su pienu ir medumi santykiu 1:20 2 kartus per dieną: rytą - nevalgius, vakare - prieš miegą. Jeigu liga užleista, po 10 dienų pertraukos gydymo kursą pakartoti.

2. Kai kamuoja galvos skausmai, migrena, epilepsija, kūno arba veido nervo paralyžius, organų suglebimas, imama 0,07 g mumijaus, sumaišoma su mairūno sultimis arba nuoviru (žolės) ir duodama gerti; letargijos atveju 0,125 g mumijaus sumaišoma su paprastojo čiobrelio ir didžiojo debesio nuoviru ir užvirinama. Taip paruoštą mišinį galima vartoti.

3. Galvos skausmai: gerti po 0,2 g mumijaus prieš miegą 10 dienų, paskui daryti 5 dienų pertrauką.

Mikčiojimas

1. 0,2 g mumijaus ekstrakto būtinai sumaišyti su medumi santykiu 1:5, 1:8. Gydytis reikia 4 mėnesius.

2. Mikčiojant liežuvis tepamas mumijum, sumaišytu su medumi.

Plaučių kraujavimas

Gerti po 0,2 g mumijaus, sumaišyto su sirupais (vyšnių, persikų ir t.t.) santykiu 1:20 2-3 kartus per parą (būtinai vakare prieš miegą). Reikia 3° gydymo kursų po 25 dienas, darant 10 dienų pertrauką. Jeigu ligos forma sudėtinga, gydymą tęsti. Mumijų galima maišyti ir su medumi bei pienu tokiomis pat proporcijomis.

Bronchinė astma

Ypač gerai padeda mumijus, ištirpintas saldymedžio (plikojo saldymedžio šaknų) nuovire. 500 ml saldymedžio nuoviro ištirpinti 0,5 g mumijaus. Gerti nuovirą po 200 ml (vaikams iki 8 metų - sumažinti kiekį) 1 kartą per dieną - rytą. Nuovira, laikyti šaldytuve. Po dviejų dienų paruošti naują.

1. Gerti po 0,2-0,3 g mumijaus, sumaišyto su pienu arba lajum ir medumi santykiu 1:20, rytą - nevalgius ir vakare - prieš miegą. Šį gydymą derinti su gerklės skalavimu specialiais žolių nuovirais.

Iš viso reikia 1-3 gydymo kursų priklausomai nuo ligos formos. Gydymo kursą tęsti 25-28 dienas su 10 dienų pertrauka.

2. Pavilgai ant auglių ir žaizdų: 3 g mumijaus į 100 ml vandens. Kompresus daryti kartą prieš miegą, išgerti 0,2 g preparato.

Kaulų, sąnarių lūžimai, krūtinės ląstos traumos, išnirimai, sutrenkimai, raumenų patempimai, odos trofinės opos, fistulės, navikai, nudegimai, išipjovimai, reumatas

1. Gerti preparato po 0,2-0,5 g ir trinti sužeistas vietas (priklausomai nuo sužeidimo ploto). Gerti 25-28 dienas ir, jeigu reikia, po 10 dienų pertraukos gydymo kursą kartoti. Įtrynimus tęsti be pertraukų, visą gydymo laiką.

2. Susitrenkimus, kai pažeista krūtinės ląsta ir jos organai, rekomenduojama gerti po 0,2 g mumijaus, sumaišyto su paprastųjų kmynų nuoviru.

3. 0,5 g mumijaus sumaišyti su rožių aliejum ir gerti, taip pat tepti šiuo mišiniu lūžimo vietą. Kaulai sugyja labai greitai.

Sąnarių reumatas

1. Kai sergama sąnarių reumatu, po išnirimų atstatymo, esant patempimams, lūžimams, po sutrenkimų ir panašių traumų, Rytų medikai rekomenduoja analogiškus receptus: nuo 0,5 g iki 0,75 g mumijaus sumaišoma su rožių arba koku nors kitu aliejum. Mišinio duodama kartu su Krymo pupų nuoviru ir 3-4 kiaušinio tryniais. Tokio pat mišinio galima uždėti ant sužeistos kūno vietos.

2. Sąnarių skausmai - 100 g skysto medaus sumaišyti su 0,5 g mumijaus. Nakčiai uždėti tokį kompresą, o rytą valandą prieš valgį išgerti 0,2 g. 10 dienų gerti, 5 dienas praleisti. Per gydymo laiką išgerti 6 g mumijaus. Pilną gydymą sudaro 2-3 kursai.

Periferinių nervų kamienų, atramos ir judėjimo organų susirgimai (radikulitai, neurodermitai, pleksitai, neuralgijos)

1. 8-10 proc. preparato tirpalu (geriau spiritinį) įtrinti skaudamas vietas (trinti 5-6 minutes). Taip daryti per visą 20 dienų gydymo kursą, po 10 dienų - pakartoti. Kai preparatas geriamas (0,2 g mumijaus, sumaišyto su pienu ir medumi santykiu 1:20) ir įtrinamos bei lengvai masažuojamos skaudamos vietos, pastebimas greitesnis uždegimo pažeisto raumens tonuso sumažėjimas, apmalšta skausmas, niežėjimas, dingsta kiti susirgimo simptomai.

2. Radikulitas. 2 g mumijaus sumaišyti su 20 g medaus, įtrinti ir palikti per naktį kaip kompresą. Pakartoti 5-6 kartus.

Galūnių egzema

Būtina vandens vonioje pagarinti plaštakas ir pėdas 5-6 proc. mumijaus tirpale, taip pat išgerti 2 kartus per dieną, rytą ir vakare prieš miegą, po 0,2 g mumijaus, sumaišyto su šaltalankių arba serbentų sultimis. Garinti galūnes irgi geriau 30-35 minutės prieš miegą. Gydymo kurso trukmė - 25 dienos. Tęsti po 10 dienų pertraukos. Šį susirgimą reikia gydyti metodiškai, reguliariai. Vietoj galūnių garinimo galima taikyti ir jų įtrynimą bei masažavimą, naudojant mumijaus tirpalą arba šaltalankių sultis, arba spiritą ir t.t.

Vyrų ir moterų nevaisingumas, lytinio pajėgumo sumažėjimas, hipoleperamija (nekokybiška vyrų sėkla)

Gerti po 0,2-0,3 g mumijaus kartu su morkų arba šaltalankių, arba mėlynių sultimis 1-2 kartus per dieną nevalgius, rytą ir vakare prieš miegą (santykis 1:20). Gydymo kursą tęsti 25-28 dienas. Pageidaujamų rezultatų kartais pasiekama, kai mumijus maišomas su kiaušinių tryniais arba kai kurių vaistinių augalų sultimis. Lytinės funkcijos sustiprėjimas jaučiamas jau 6-7 gydymo dieną.

**Moterų susirgimai, moterų lytinių organų audinių defektai
(makšties sienelių ir gimdos kaklelio erozija
ir kitokie uždegiminiai procesai)**

1. Iki ir po menstruacijų ciklo - ant erozijos vietos uždedama servetėlė, gerai sumirkyta 4 proc. mumijaus tirpale. Ji fiksuojama tamponu. Gydomo kursas trunka 2-3 savaites, o po 10 dienų pertraukos, jeigu reikia, pakartojamas. Gydomo metu rekomenduojama atsisakyti lytinių santykių. Gydomo procedūrą geriausia atlikti prieš miegą.

2. Gimdos erozija: ištirpinti 2,5 g mumijaus 100 ml vandens. Tamponai nakčiai.

Krūties uždegimas

Gerti po 0,2-0,3 g mumijaus, sumaišyto su pienu arba su lajumi ir medumi (santykiu 1:20), nevalgius rytą ir vakare prieš miegą. Pirmąsias 5-6 gydymo dienas gerti po 0,2 g mumijaus 3-4 kartus per dieną, vėliau - kaip aprašyta.

**Pūlinės-uždegiminės ir infekuotos žaizdos, nudegimai,
pūliuojančios opos**

1. Tepti žaizdas 10 proc. mumijaus tirpalu arba 2-3 proc. tirpalu, arba tepalu.

2. Nudegimus, votis tepti tirpalu, paruoštu iš 3 g mumijaus ir 200 ml vandens.

**Kaulų tuberkuliozės procesai
(klubo sąnario, kaulinio sąnario, stuburo)**

Gerti po 0,1-0,2 g mumijaus, sumaišyto su pienu, medumi santykiu 1:20, 2 kartus per parą 25 dienas iš eilės. Po 10 dienų pertraukos kursą kartoti

Hipertonija

Kartą per dieną - vakare prieš miegą, praėjus valandai po valgio, išgerti 0,15-0,2 g ištirpinto mumijaus. 10 dienų gerti, 5 dienas pailsėti. Išgėrus 6 g mumijaus, padaryti mėnesio pertrauką. Reikia 2-3 gydymo kursų.

Tulžies pūslės akmenligė

1 1 vandens ištirpinti 1 g mumijaus. Išgerti 3 kartus per dieną: pusvalandis prieš valgį, po 200 g tirpalo. 10 dienų gerti, po to padaryti 5 dienų pertrauką. Gydomo kursui reikia 12 g mumijaus.

Hemorojus

2 kartus per dieną (rytą ir vakare prieš miegą) nevalgius išgerti po 0,2 g mumijaus. Svarbiausia - nuolat tepti analinę angą iki 10 cm gylio mumijumi, sumaišytu su medumi santykiu 1:5-1:8.

Po 25 dienų preparato gėrimo padaryti 10 dienų pertrauką, paskui gydymo kursą pakartoti. O analinę angą tepti 3-4 mėnesius, tik po to padaryti mėnesio pertrauką. Jeigu hemorojus užleistas, pagerėjimas pajuntamas po 6-8 mėnesių arba gerokai anksčiau. Geriausias gydymo efektas tada, kai mumijus maišomas su persikų aliejumi arba lajumi vienodomis proporcijomis ir gėrimui, ir tepimui (tačiau tokiu atveju gydymo kursui reikia kur kas daugiau mumijaus).

**Parodontozė, dantenos, dantys, burnos ertmės gleivinė, vietinės
uždegiminės reakcijos ir t.t.**

1. Gerti po 0,2 g 1-2 kartus per dieną (būtinai prieš miegą) 25 dienas mumijaus, sumaišyto su pienu ir medumi arba ištirpinto vandenyje santykiu 1:20. Taip pat daryti 5 proc. mumijaus tirpalo aplikacijas.

2. Parodontozė (priedančio atsidengimas): 2,5 g mumijaus į 100 ml vandens. Skalauti burną rytą ir vakare prieš miegą. Tirpalą nuryti.

Cistitas

Stiklinėje virinto vandens ištirpinti 3 g mumijaus, prasiplauti švirkščiant. Per 10 minučių apmalšina skausmą, raižymą.

Glaukoma

Gerti po 0,2 g mumijaus 2-3 kartus per dieną, pusvalandis prieš valgį. 10 dienų gerti, 5 dienas pailsėti. Reikia 3-4 kursų.

Sudėtingos bronchito formos

Išgerti 0,2 g ištirpinto mumijaus rytą, 30 minučių prieš valgį. 10 dienų gerti, 5 dienas pailsėti. Reikia 2>-A gydymo kursų.

Plaukų slinkimas, nuplikimas dėl nudegimo

1. Plaukų kritimas (nuplikimas) - 1 proc. mumijaus tirpalas (1 g į 100 ml vandens) su varnalėšų ir mėtų antpilu. Imama po 50 proc. (po 1 dalį) mumijaus tirpalo ir varnalėšų šaknų bei mėtų nuoviro, mišinys kartą per dieną įtrinamas į galvos odą. Žolių nuoviras paruošiamas taip: šaukštą žolių mišinio užpilti stikline verdančio vandens.

2. Nuplikimas dėl nudegimo: 3 g mumijaus ištirpinti 150 g vandens. Įpilti dar 150 g distiliuoto vandens. Tirpalą įtrinti į nuplikimo židinių kartą per dieną.

Alergija

Mumijus - viena iš stipriai veikiančių alergijos gydymo priemonių. 1 g mumijaus ištirpinama 1 l šilto vandens (geras mumijus iškart ištirpsta be jokių drumzlių).

Gerti vieną kartą per parą rytą: vaikams nuo 1 iki 3 metų - po 50 ml, nuo 4 iki 7 metų - po 70 ml, 8 metų ir vyresniems - po 100 ml mumijaus tirpalo.

Jeigu alergija labai stipri, reikia išgerti mumijaus dar ir dieną, tačiau dozė turi būti du kartus mažesnė. Mumijus turi šlapimą varančių ir vidurius paleidžiančių savybių. Sergant egzema, išbėrimus tepti labiau koncentruotu tirpalu - 1 g į 100 ml vandens.

Mumijaus poveikis paprastai būna labai stiprus: netgi gerklės gleivinės pabrinkimai, priverčiantys naktį knarkti net pačius mažiausius vaikus, atslūgsta pirmosiomis gydymo dienomis. Tačiau negalima pasitenkinti šiais greitai pasiekiamais rezultatais. Reikia gydytis ne mažiau kaip 20 dienų. Jeigu gersite po 100 ml tirpalo (1 g - 1 l) per dieną, 1 g mumijaus užteks dešimčiai dienų.

Avicena rekomendavo gydymo kursus taikyti po 20 dienų pavasarį ir rudenį.

/—————IV SKYRIUS—————\

1

RECEPTAI

#X

iš ĮVAIRIŲ ŠALTINIŲ

m*

(Iš Rusijos liaudies akademijos
akademiko V. R Cariovo kolekcijos)

v M
+i

1. Ordinacija: skrandžio ir dvylikapirštės žarnos opa.

Paruošimas: gydant nuo šio susirgimo, imama po 0,25 g mumijaus kiekvienam ligonio svorio kilogramui. Pavyzdžiui, ligonis sveria 80 kg. Vadinasi, 0,25 dauginame iš 80, gauname 20 g. Toks mumijaus kiekis būtinas visam gydymo kursui. Kadangi gydymas trunka 14 dienų, o gerti mumijaus reikia 3 kartus per dieną, vadinasi, šiuos 20 g reikia padalinti į 42 porcijas. Jeigu nutarėte gerti ištirpinto mumijaus, jums reikia šiuos 20 g ištirpinti 42 šaukštuose virinto vandens. Jeigu mumijų vartosite piliulių pavidalu, šiuos 20 g reikia padalinti į 42 piliules.

Gydymas: gerti reikia pusvalandis prieš valgį 3 kartus per dieną. Užsigerti šiltu pienu arba arbata, pasaldinta šaukšteliu medaus. Gydymo metu ir ne mažiau kaip 15 dienų po jo reikia griežtai laikytis gydytojo nurodytos dietos.

2. Ordinacija: kolitas.

Gydymas: vartoti (skystą arba kietą) po 0,15-0,2 g mumijaus kartą per parą - prieš miegą, praėjus po valgio 3 valandoms. Gydymo kursas - 10 dienų. Jeigu reikia, po 5-10 dienų galima pakartoti dar vieną arba du kursus. Po kiekvieno kurso daryti pertrauką.

3. Ordinacija: priedančio nykimas (parodontozė).

Paruošimas: ištirpinti 2 g mumijaus 100 g virinto vandens.

Gydymas: skalauti burną, o tirpalą praryti.

4. Ordinacija: šlapimo pūslės, kepenų bei inkstų ligos, taip pat akmenligė.

Paruošimas: ištirpinti 3 g mumijaus trijuose litruose virinto vandens.

Gydymas: gerti po stiklinę 3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį. Geriausia užsigerti virtų burokėlių sultimis. Gydymo kursas - 10 dienų. Sergant inkstų akmenlige, jeigu būtina, po 5-10 dienų gydymo kursą galima pakartoti tiek kartų, kiek prireiks, kol visai pasveikstama. Po kiekvieno kurso daryti 5-10 dienų pertrauką. Visą gydymo laiką ir 15 dienų po jo būtina laikytis dietos.

5. Ordinacija: hemorojus.

Paruošimas: ištirpinti 0,2-0,8 g mumijaus pusėje arbatinio šaukštelio pieno, sumaišyti su miltais ir suformuoti žvakutę.

Gydymas: praėjus 3 valandoms po vakarienės, prieš miegą įsidėti žvakutę į analinę angą. Taip pat išgerti 0,2 g ištirpinto mumijaus arba jo piliulę. Gydymo kursas - 10 dienų. Jeigu reikia, pakartoti jį po 5-10 dienų.

6. Ordinacija: reumatas.

Gydymas: 10 dienų iš eilės gerti po 0,2 g mumijaus (piliules arba ištirpintą). Prieš miegą ant sąnarių užsidėti šildomuosius kompresus. Jeigu reikia, pakartoti kursą po 5-10 dienų.

7. Ordinacija: vidurinės ausies uždegimas (otitas).

Gydymas: paruošti stiprų mumijaus tirpalą, sudrėkinti jame vatos tamponėlį (rulonėlį) ir įkišti į ausį. Geriausia tai atlikti prieš miegą. Daryti šią procedūrą iki visiško pasveikimo.

8. Ordinacija: gastritas.

Paruošimas: apskaičiuoti reikiamą mumijaus kiekį (po 0,2 g kiekvienam ligonio svorio kilogramui). Pavyzdžiui, ligonis sveria 60 kg. Vadinasi, mumijaus reikės 12 g. Reikiamą mumijaus kiekį padalinti į 52 porcijas ir ištirpinti 52 šaukštuose virinto vandens.

Gydymas: gerti po piliulę arba arbatinį šaukštelį (priklausomai nuo to, kaip paruošta) 3 kartus per dieną 30-40

minučių prieš valgį. Gydymo metu ir 15 dienų po jo laikytis dietos.

9. Ordinacija: skrandžio skausmai.

Paruošimas: paimti 15 g mumijaus ir padalinti jį į 45 porcijas. Padaryti piliules arba ištirpinti visą preparatą 45 šaukštuose virinto vandens.

Gydymas: vartoti 3 kartus per dieną po porciją 30-40 minučių prieš valgį. Gydymo metu ir 15 dienų po jo laikytis dietos.

10. Ordinacija: širdies nepakankamumas.

Gydymas: kasdien, praėjus 3 valandoms po valgio, prieš miegą išgerti po 0,2 g mumijaus - ištirpinto arba kieto. Vartoti 10 dienų. Jeigu reikia, po 5-10 dienų pertraukos gydymą galima pakartoti.

U. Ordinacija: radikulitas.

Paruošimas: sumaišius 2 g mumijaus ir 7 g medicininės sieros, gerai ištrinti. Galima įlašinti keletą lašų vandens.

Gydymas: prieš miegą gerai įtrinti skaudamas vietas šiuo tepalu (geriausiai po pirties), uždėti šildomąjį kompresą.

12. Ordinacija: tuberkuliozė.

Paruošimas: 2 g mumijaus padalinti į 10 lygių dalių arba ištirpinti 10 šaukštuose virinto vandens.

Gydymas: gerti po šaukštą arba po 0,2 g sauso mumijaus praėjus 3 valandoms po vakarienės. Užsigerti šilta arbata arba pienu (į pusę stiklinės pieno įvarvinti šaukštelį medaus). Gydymo kursas - 10 dienų. Jeigu reikia, po 5-10 dienų pertraukos gydymą pakartoti. Gydymą su pertraukomis kartoti, kol visai pasveiks.

13. Ordinacija: cistitas.

Paruošimas: 1 g mumijaus ištirpinti stiklinėje šilto virinto vandens (vandens spalva - kaip drumstos kavos).

Gydymas: šiltu tirpalu daryti praplovimus švirkščiant. Skausmai ir diegimas praeina po 10-15 minučių.

14. Ordinacija: augliai ir žaizdos.

Paruošimas: 3 g mumijaus ištirpinti 100 g virinto vandens.

Gydymas: prieš miegą daryti tirpalo pavilgus. Praėjus 3 valandoms po vakarienės, išgerti 0,2 g mumijaus. Jeigu reikia, gydymo kursą galima pakartoti, bet ne anksčiau kaip po 5 dienų pertraukos.

15. Ordinacija: galvos skausmai, sloga, nudegimai, spuogai.

Paruošimas: 3 g mumijaus ištirpinti 100 g virinto vandens.

Gydymas: jeigu sloguojate, įlašinkite į nosį 3 kartus per dieną. Tuo pačiu metu gydomi ir galvos skausmai.

Nudegimai ir spuogai tepami šiuo tirpalu kuo dažniau.

16. Ordinacija: angina.

Gydymas: 0,3 g mumijaus gabaliuką pasidėti po liežuviu ir čiulpti, kol ištirps. Jeigu burnoje jaučiamas aitrumas, galima suvalgyti medaus arba šokolado. Pakartoti 3 kartus per dieną. Procedūras tęsti ne ilgiau kaip 10 dienų. Jeigu reikia, po 5 dienų gydymą galima pakartoti.

17. Ordinacija: cukrinis diabetas.

Paruošimas: 4 g mumijaus ištirpinti 20 šaukštų šilto virinto vandens.

Gydymas: po valgomąjį šaukštą (arba po 0,2 g sauso mumijaus) gerti rytą, 30-40 minučių prieš pusryčius ir vakare, praėjus 3 valandoms po vakarienės. Po 5-10 dienų pertraukos gydymo kursą pakartoti. Iš viso reikia ne mažiau kaip 3-4 gydymo kursų.

18. Ordinacija: hipertonija.

Gydymas: gerti kieto arba ištirpinto mumijaus po 0,2-0,15 g kartą per dieną praėjus 3 valandoms po vakarienės. Kursas - 10 dienų. Jeigu reikia, po 5-10 dienų pakartoti dar 1-2 gydymo kursus.

Būklė pagerėja, atlégsta galvos skausmai, patinimai, sumažėja kraujo spaudimas. Liga laikinai apimsta, tačiau visiškai dar neišsigydoma - vien šio gydymo būdo nepakanka.

19. Ordinacija: nulinis skrandžio sulčių rūgštingumas.

Paruošimas: 1 g mumijaus ištirpinti litre virinto vandens.

Gydymas: gerti 3 kartus per dieną prieš valgį, kol

visiškai pasveiksite. Gydymo metu ir 15 dienų po jo laikytis dietos.

20. Ordinacija: viršutinių kvėpavimo takų uždegimas, bronchitas.

Gydymas: paimti į burną 0,2-0,3 g mumijaus ir laikyti, kol jis visiškai ištirps. Vartoti nevalgius arba praėjus 3 valandoms po valgio. Gydymo kursas - 10 dienų. Jeigu reikia, po 5 dienų pertraukos jį galima pakartoti. Gydytis, kol visiškai pasveiksite.

21. Ordinacija: įsisenėjęs nefritas (inkstų uždegimas).

Jeigu liga apimusi, mumijaus gerti nereikia, nes jis gali sukelti paūmėjimą. Kai nefritas aktyvus, mumijus sustabdys organo irimą ir padės regeneruotis inkstų audiniams.

Gydymas: 3 g mumijaus ištirpinti 3 litruose virinto vandens. Gerti po stiklinę pusvalandis prieš valgį 3 kartus per dieną. Gydymo kursas - 10 dienų. Jeigu reikia, pakartoti po 5 dienų.

22. Ordinacija: kepenų cirozė.

Jeigu griežtai laikysitės gydymo tvarkos, mumijus sustabdys organo irimą ir padės regeneruotis jo audiniams.

Gydymas: 3 g mumijaus ištirpinti 3 litruose virinto vandens. Gerti: a) rytą - nevalgius išgerti stiklinę tirpalo, užsigerti šilta arbata arba puse stiklinės šilto pieno su ištirpintu šaukšteliu medaus. Pagulėti 30-40 minučių, o po dviejų valandų jau galite pusryčiauti; b) vakare - praėjus 3 valandoms po vakarienės išgerti stiklinę mumijaus tirpalo, užsigerti, kaip ir rytą, pienu su medumi arba arbata.

23. Ordinacija: druskų nusėdimas (sąnarių girgždesys), migrena.

Paruošimas: 5 g mumijaus gerai išmaišyti 100 g skysto medaus.

Gydymas: Šiuo mišiniu reguliariai tepti girgždančius (braškančius) sąnarius. Taip pat kartą per dieną išgerti 0,2 g mumijaus. Gydytis 10 dienų, po to daryti 3 dienų pertrauką. Gydymo kursus su pertraukomis kartoti iki visiško pasveikimo.

Medaus ir mumijaus mišiniu galima tepti ir skaudamą veido bei galvos vietą.

24. Ordinacija: glaukoma.

Gydymas: 2-3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį išgerti 0,2 g mumijaus. Užsigerti burokėlių sultimis. Gerti 10 dienų, paskui daryti 5 dienų pertrauką. Jeigu reikia, kursą galima kartoti.

25. Ordinacija: žarnyno anemija (vidurių užkietėjimas).

Gydymas: nevalgius išgerti 0,2 g mumijaus, užsigerti nevirintu vandeniu.

26. Ordinacija: akmenys šlapimo pūslėje.

Gydymas: 1 g mumijaus ištirpinti 1 virinto vandens.

Gerti po stiklinę 3 kartus per dieną, kol visai pasveiksite.

27. Ordinacija: šlapimo pūslės opa.

Gydymas: po 0,7 g mumijaus gerti 1-2 kartus per dieną su pienu, kol visiškai pasveiksite.

28. Ordinacija: kaulų lūžimai.

Gydymas: 5 g mumijaus išgerti per dieną per 3 kartus. Gausiai užsigerti pienu. Gydymo kursas - 6 dienos.

29. Ordinacija: egzema.

Paruošimas: 2 g mumijaus ištirpinti arbatiniame šaukšte-lyje vandens ir sumaišyti su 15 arbatinių šaukštelių medaus.

Gydymas: 10 dienų gerti po šaukštelį rytą nevalgius. Padaryti 10 dienų pertrauką. Gydymo kursą pakartoti 3 kartus.

/—«—V SKYRIUS—»—\

GYDymo BŪDAI
NUO ĮVAIRIŲ SUSIRGIMŲ
MUMIJAUŠ PREPARATU

^ X

\—————(kiti šaltiniai)—————/

ANGINA

Paimti 0,3 g mumijaus gabalėlį ir čiulpti. Jeigu nemalonus aitrus skonis burnoje, galima suvalgyti medaus arba šokolado. Pakartoti 3 kartus per dieną. Kai pagerės, čiulpti rečiau, kol visiškai pasveiksite. Gydymo kursas - dešimt dienų. Jeigu reikia, gydymas kartojamas po 5 dienų pertraukos.

SAŃARIŲ SKAUSMAI IR GIRGŽDESYS

Sumaišyti 100 g medaus ir 3 g mumijaus. Prieš miegą įtrinti skaudamas vietas. Jeigu traukia koją, iš šonų pastatyti taures, o užpakalinę kojos pusę įtrinti šiuo tepalu. Procedūrą pakartoti 5 kartus.

TULŽIES PŪSLĖS, KEPENŲ IR INKSTŲ LIGOS, TAIP PAT AKMENLIGĖS

3 g mumijaus ištirpinti 3 litruose virinto vandens. Gerti po stiklinę 3 kartus per dieną nevalgius. Geriausia užsigerti burokėlių sultimis. Gydymo kursas - 10 dienų. Sergant akmenlige, po 10 dienų gydymo kursas kartojamas iki visiško pasveikimo. Gydymo metu ir 16 dienų po jo reikia laikytis dietos. Gydymo kursui reikia 6 g mumijaus, ištirpinto 6 litruose virinto vandens.

VIRŠUTINIŲ KVĖPAVIMO TAKŲ UŽDEGIMAS IR BRONCHITAS

Praėjus 3 valandoms po valgio arba nevalgius palaikyti burnoje 0,2-0,3 g mumijaus, kol jis visai ištirps. Nuo to, kaip bus vartojamas mumijus, priklauso gydymo sėkmė. Geriausia

gerti prieš miegą praėjus 3 valandoms po vakarienės ir užsigerti puse stiklinės pieno su šaukšteliu medaus arba paprasta arbata. Išgėrus 30-40 minučių pagulėti, o po dviejų valandų jau galima valgyti.

VIDURINĖS AUSIES UŽDEGIMAS

Išidėti į ausį tamponą, sumirkytą 2,5 proc. mumijaus tirpalu. Jeigu iš ausies bėga pūliai, lašinti po 0,7 g su furacilinu arba boro spiritu. Šildyti.

HIPERTONIJA

Prieš miegą, praėjus 3 valandoms po vakarienės, išgerti 0,15-0,2 g mumijaus. Gerti 10 dienų. Pertrauka tarp kursų - 5-10 dienų. Pakartoti 1-2 kartus. Malšina galvos skausmą ir pabrinkimus, mažina kraujo spaudimą. Galima vartoti ištirpintą arba kietą.

HEMOROJUS

Rankomis suminkštinti 0,2-0,3 g mumijaus ir tepti juo tiesiosios žarnos gumbus prieš miegą ir rytą, kol visiškai pasveiksite. Taip pat 10 dienų gerti nevalgius po 0,2 g mumijaus, paskui daryti 5 dienų pertrauką. Reikia 3-4 gydymo kursų.

GLAUKOMA

2-3 kartus per dieną gerti po 0,2 g mumijaus: rytą - nevalgius, dieną - pusvalandis prieš valgį ir prieš miegą. Gerti 10 dienų. Pertrauka - 5 dienos.

GALVOS SKAUSMAS

3 proc. tirpalo lašinti į nosį.

SKRANDIS

0,2 g mumijaus kilogramui ligonio svorio. Gerti 14 dienų 3 kartus per dieną 30-40 minučių prieš valgį. Būtina laikytis dietos gydymo metu ir 15 dienų po jo.

PIKTYBINIAI AUGLIAI

3 g mumijaus - į 100 g vandens. Gerti po 20 ml 4-5 kartus per dieną.

VIDURIŲ UŽKIETĖJIMAS

Rytą nevalgius išgerti po 0,2 g mumijaus ir užsigerti nevirintu vandeniu.

KLIMAKSAS, GALVOS SMEGENŲ KRAUJAGYSLĖS

50 minučių prieš valgį išgerti po 0,2 g mumijaus. Gydymo kursas - 10 dienų. 5 dienų pertrauka. 4 kursai. Po 2-3 mėnesių gydymą pakartoti.

INKSTŲ AKMENLIGĖ

1 g mumijaus - į litrą virinto vandens. 10 dienų gerti 3 kartus per dieną prieš valgį po stiklinę. Padaryti 5 dienų pertrauką. Kursą pakartoti ~~3-4~~ kartus. Toks gydymas suardo akmenis.

NAVİKAI IR ŽAIZDOS

10 dienų 3 proc. mumijaus tirpalu (3 g mumijaus - į 1 virinto vandens) prieš miegą daryti pavilgus ir gerti vakare, praėjus 3 valandoms po vakarienės, po 0,2 g mumijaus. Jeigu reikia, gydymą pakartoti po 5-10 dienų. Taip pat gydyti ir nudegimus.

NULINIS, PADIDĖJĘS IR SUMAŽĖJĘS SKRANDŽIO SULČIŲ RŪGŠTINGUMAS

1. Gerti po stiklinę 3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį su maistiniu dirgikliu. Mumijaus reikia 0,1 g 1 kg žmogaus svorio. Gerti 14 dienų. Gydymo metu ir 15 dienų po jo būtina laikytis dietos.

2. Nulinis rūgštingumas: 1 g mumijaus ištirpinti litre virinto vandens, gerti po stiklinę 3 kartus per dieną prieš valgį. Dešimčiai gydymo dienų reikia 6 g sauso mumijaus.

Jeigu reikia, po 10 dienų gydymą pakartoti. Gydymo metu ir 15 dienų po jo laikytis dietos.

PRIEDANGŲ) NYKIMAS

Ištirpinti 2 g mumijaus 100 ml virinto vandens. Keletą kartų per dieną skalauti burną ir nuryti tirpalą.

POLIPAI IR SLOGA

1 g mumijaus ištirpinti 5 šaukštuose vandens ir keletą kartų per dieną lašintis į nosį. Polipų atveju dar galima gerti rytą nevalgius po 0,2 g mumijaus. Gydymo trukmė - 10 dienų. Pertrauka - 5 dienos. Reikia 3-4 kursų.

KAULŲ LŪŽIMAI, SKILIMAI, IŠNIRIMAI, SUTRENKIMAI

10 dienų rytą nevalgius (pusvalandis prieš valgį), išgerti po 0,2 g mumijaus. Paskui daryti 5 dienų pertrauką. 4 kursai. Visiško kaulų ir audinių sugijimo laikas kur kas trumpesnis nei gydantis įprastai.

RADIKULITAS

Sugrūsti 2 g mumijaus ir 1 g medicininės sieros, galima įlašinti 3-6 lašus vandens. Prieš miegą įtrinti skaudamas vietas ir uždėti ant jų sauso vilnonio audinio kompresą. Prieš rytą skausmas apimsta. Taip pat nevalgius gerti po 0,2 g mumijaus. Gydymo kursas - 10 dienų. Pertrauka - 5 dienos. Reikia 3-4 kursų.

REUMATAS

10 dienų gerti po 0,2 g mumijaus, t.y. gydymo kursui jo reikia 2 g. Pertrauka - 6-10 dienų. Taip pat prieš miegą ant sąnarių uždėti 3 proc. mumijaus tirpalo kompresus.

CUKRINIS DIABETAS

2 kartus per dieną - rytą prieš valgį ir prieš miegą, praėjus 3 valandoms po vakarienės, gerti po 0,2 g ištirpinto

arba sauso mumijaus (4 g mumijaus - į 20 šaukštų virinto vandens). Gydymo kursas - 10 dienų. Pertrauka - 5-10 dienų. Reikia 3-4 kursų.

ŠIRDIES NEPAKANKAMUMAS

10 dienų prieš miegą, praėjus 3 valandoms po vakarienės, gerti po 0,2 g ištirpinto mumijaus. Po 5-10 dienų pertraukos gydymą pakartoti. Galima gerti ir neištirpinto. Jeigu skausmai sustiprėja, vaistų dozę sumažinti perpus.

TUBERKULIOZĖ

0,2 g per dieną 10 dienų laikotarpiu. 2 g mumijaus ištirpinti 10 šaukštų virinto vandens ir gerti po šaukštą prieš miegą, praėjus 3 valandoms po vakarienės. Užsigerti puše stiklinės arbatos arba pieno su medumi. Galima vartoti ir neištirpinto - tuomet padalinti 2 g mumijaus į 10 lygių dalių. Po 5-10 dienų pertraukos gydymą galima pakartoti, kol visiškai pasveiksite.

GIMDOS EROZIJA

2,5 g mumijaus ištirpinti 100 ml virinto vandens, sumirkyti tamponą ir įsidėti prieš miegą į makštį.

CHOLECISTITAS

Rytą nevalgius išgerti po 0,2 g mumijaus tirpalo. Užsigerti saldzio skysčiu. Gydymo kursas - 10 dienų. Pertrauka - 5 dienos. Reikia 3-4 kursų.

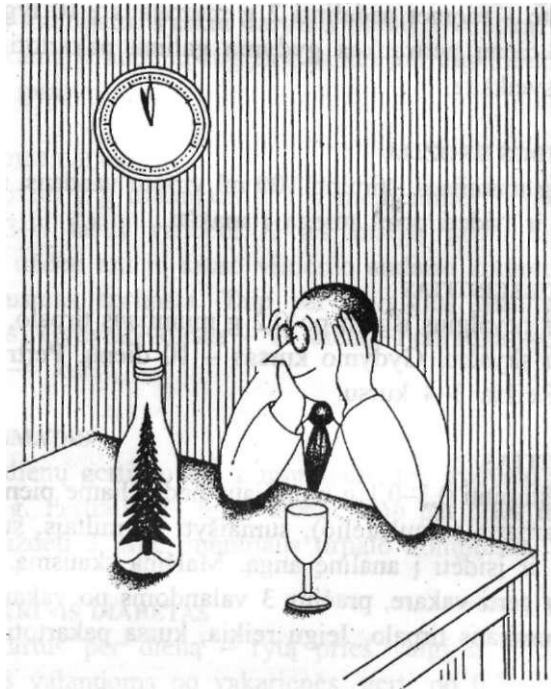
CISTITAS

1. Ištirpinti 0,3-0,1 g mumijaus nedideliame pieno kiekyje (pusėje arbatinio šaukštelio), sumaišyti su miltais, suformuoti žvakutes ir įsidėti į analinę angą. Malšina skausmą. Taip pat 10 dienų gerti vakare, praėjus 3 valandoms po vakarienės, po 0,2 g mumijaus tirpalo. Jeigu reikia, kursą pakartoti po 5-10 dienų.

2. Stiklinėje karšto (kokį tik galite iškęsti) vandens ištirpinti mumijaus, kad susidarytų kavos spalva. Daryti praplovimus švirksčiant. Po 10 minučių skausmas praeina.

SKRANDŽIO IR DVYLIKAPIRŠTĖS ŽARNOS OPA

Imama 0,25 g mumijaus 1 kg ligonio svorio. Pavyzdžiui, žmogus sveria 60 kg, vadinasi, gydymo kursui reikės 15 g mumijaus. Juos ištirpinti 42 šaukštuose virinto vandens ir 14 dienų gerti 3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį po šaukštą; tai maždaug 0,3 g mumijaus vienam kartui. Gydymo metu ir 15 dienų po jo laikytis dietos. Galima gerti kieto po 0,2 g arba ištirpinto. Užsigerti arbata arba pienu.

/-----VI SKYRIUS-----\ /Js RECEPTAI IŠ TIBETO MEDICINOS DAKTARO A.J.LIUBECKIO ^ KOLEKCIJOS ^

RADIKULITAS, NEFRITAS, NEURALGIJA, NEURODERMOS, VEDDO IR TRIŠAKIO NERVO NEURALGIJA, VANDENS IR DRUSKŲ APYKAITA

Gydymo kursas: 10 įtrynimų į odą - 40-50 g.

Metodika - ant šiltu vandeniu sudrėkinto kūno paviršiaus užtepamas toks mumijaus sluoksnis, kad oda pasidarytų juoda (2-3 g). Paskui chirurgine pirštine apmauta ranka trinama. Praeina skausmai, palaisvėja judesiai.

CHOLECISTITAI, HEPATITAI

Kursas - 21 diena. Kursui reikia 60 g (15 g - į 500 g vandens).

7 dienas - po 1 arbatinį šaukštelį 3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį.

Užsigerti vaisių sultimis arba mineraliniu vandeniu.

KRAUJO GYDYMAS

Kursas - 35 dienos. Kursui reikia 100 g mumijaus. Gerti 3 proc. tirpalo (3 g - į 100 ml vandens):

10 dienų po arbatinį šaukštelį 3 kartus per dieną prieš valgį;

10 dienų po 1,5 arbatinio šaukštelio 3 kartus per dieną prieš valgį;

10 dienų po 1 šaukštą 3 kartus per dieną prieš valgį;

5 dienas po 1,5 šaukšto 3 kartus per dieną prieš valgį.

OPINIS KOLITAS

Išsitsuštinus į tiesiąją žarną 2 kartus per dieną įleidžiama po 30 ml 1 proc. vandeninio mumijaus tirpalo. Reikia 10 tokių

procedūrų, jos daromos kas antrą dieną (kursui reikia 30 g mumijaus, 5 g ištirpinami 50 g vandens). Pagulėti ant pilvo 10-15 minučių (kas antrą dieną).

SKRANDŽIO, DVYLIKAPIRŠTĖS ŽARNOS OPA

Kursas - 29 dienos. Kursui reikia 50 g mumijaus. Gerti nevalgius 3 proc. tirpalo.

Gėrimo schema: 10 dienų po 1 šaukštą;

10 dienų po 1,5 šaukšto;

9 dienas po 1,5 arbatinio šaukštelio.

Sumažėja skrandžio skausmai nevalgius, pranyksta silpnumas, dirglumas, miego sutrikimai. Vyksta epitelinių paviršių, liaukų regeneracijos procesai. Sumažėja gleivinės jautrumas, katarinė jos būseną.

INKSTAI, CISTITAI

Kursas - 21 diena. Reikia 30 g mumijaus. Vartojamas 7 proc. tirpalas (7 g - į 100 ml vandens).

Schema: pirmąsias 7 dienas gerti po 30 lašų.

7 dienas - po 1 arbatinį šaukštelį 3 kartus per dieną prieš valgant.

7 dienas - po 1,5 arbatinio šaukštelio 3 kartus per dieną prieš valgant.

Gydymą pradėti nuo pusės arbatinio šaukštelio ir baigti 1,5 arbatinio šaukštelio 3 kartus per dieną prieš valgant. Užsigerti mineraliniu vandeniu.

SINUSITAS, VIDURINĖ AUSIS

Gydymas: paruošti 10 proc. persikų aliejaus ir mumijaus tirpalo, įlašinti į nosį po 5 lašus 4 kartus per dieną (10 g mumijaus - į 100 ml persikų aliejaus).

Ausis: šiltą 3 proc. persikų arba vazelinų aliejaus ir mumijaus tirpalo po 3 lašus įšilašinti 3 kartus per dieną. Ant ausies užsidėti šildyklę.

TROMBOFLEBITAS, POLIARTRITAS, SPONDILIOZĖ

Kursas - 45 dienos. Kursui reikia 50-100 g mumijaus.

Gerti 5-7 proc. tirpalą.

Schema: 10 dienų - po 1 arbatinį šaukštelį;

10 dienų - po 1,5 arbatinio šaukštelio;

10 dienų - po 1 šaukštą;

10 dienų - po 1,5 šaukšto;

5 dienas - po 1 arbatinį šaukštelį.

Galima patrinti mumijaus gabalėliu 5 minutes, paskui įtrinti gumine pirštine apmauta ranka, kol ant odos mumijaus visai nebeliks (po 3-5 minučių). Tokių procedūrų reikia 12. Nakčiai galima užsirišti tvarsčius su 10-15 g mumijaus.

Išoriškai: 2-3 proc. mumijaus tepalas vazelinu pagrindu su 0,5 proc. novokainu. Galima 2 kartus per dieną daryti 2 proc. tirpalo pavilgus, užpylus 40 ml ant marlės tvarsčio (18 dienų).

KAULŲ LŪŽIMAI

Kursas - 21 diena. Reikia 40 g mumijaus. Gerti 2 proc. tirpalą (2 g į 100 ml vandens).

Schema: 10 dienų - po šaukštą 3 kartus per dieną prieš valgant;

10 dienų - po 1,5 šaukšto 3 kartus per dieną prieš valgant;

arba 7 dienas - po 1 arbatinį šaukštelį 3 kartus per dieną prieš valgant;

7 dienas - po 1 šaukštą 3 kartus per dieną prieš valgant;

7 dienas - po 2 šaukštus 3 kartus per dieną prieš valgant.

Pagerina kaulinio audinio augimą iš antkaulio pusės, taip pat iš kaulinio nudegimo pusės. Masyvus kaulinis rumbas užpildo plyšį tarp kaulų fragmentų, išskaido uždegimo sukeltus pokyčius. Jau kitą dieną pagerėja bendra būklė, sunormalėja temperatūra, sumažėja patinimas, palaisvėja judesiai.

HIPERTONIJA. ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ SISTEMA

Kursas - 21 diena. Jam reikia 32 g mumijaus (8 g - į 500 ml vandens).

Schema: 7 dienas po 40 lašų 3 karnas per dieną;

7 dienas - po 1 arbatinį šaukštelį 3 kartus per dieną;

7 dienas - po 1 šaukštą 3 kartus per dieną.

Užsigerti šiltu mineraliniu vandeniu arba vaisių sultimis. Gerti be pertraukos 21 dieną. Dozę galima padidinti iki 1,5 šaukšto.

Mumijus suteikia jėgų visam organizmui, ypač širdžiai, pašalina reumatinius procesus, atveria užakimus ir stazes, reguliuoja vandens ir druskų apykaitos sutrikimus. Suaktyvina lytinių liaukų veiklą, išskaido auglius.

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ SUSIRGIMAI

Kursas - 10 dienų. 8 g mumijaus reikia ištirpinti 500 g vandens.

Schema: pirmąją dieną nevalgius - pusę arbatinio šaukštelio.

Antrąją ir trečiąją dieną - taip pat. Nuo ketvirtosios dienos kasdien pridėti po 3-4 lašus, kol bus arbatinis šaukštelis.

BRONCHINĖ ASTMA

Sudėtingais atvejais gerti 7 proc. mumijaus tirpalo (35 g).

Schema: 10 dienų nevalgius - po arbatinį šaukštelį. Užsigerti puse stiklinės šilto pieno.

10 dienų pertrauka.

Kurso trukmė - mėnuo ir 3 savaitės.

i.

CUKRINIS DIABETAS

Kursas - 25 dienos. Visam kursui reikia 63-70 g mumijaus. 5 g ištirpinti 500 g vandens.

Diabetikų nebetroškina. Sumažėja per didelis šlapimo išsiskyrimas, ne taip greitai pavargstama.

Mumijaus tirpalą užsigerti pienu arba vaisių sultimis.

Schema: 10 dienų - po šaukštą 3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį;

10 dienų - po 1,5 šaukšto 3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį;

5 dienas - po 1,5 arbatinio šaukštelio 3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį.

Jeigu pradeda pykinti, mumijaus reikia gerti po valgio ir užsigerti puse stiklinės šilto mineralinio vandens.

• MUMIJAUŠ IR F1T0TERAPIJOS DERINIMAS I f / N « J T r

LIAUDIES MEDICINA NEAPSIRIBOJO NATŪRALAUS mumijaus vartojimu. Jos išmintis siekė giliau. Atsižvelgdami į Tibetą, Indiją, Rytų (taip pat Vidurinės Azijos respublikų) žinių patirtį bei rekomendacijas, mūsų žiniuoniai įgijo savos patirties, taikydami mumijų kompleksiskai gydant nuo tokių sunkių susirgimų kaip vėžys, diabetas, astma, poliartritas ir kt. Derindami mumijų su daržovių ir vaisių sultimis, vaistažolių nuovirais ir antpilais, jie pasiekė nuostabių gydymo rezultatų.

Dėmesio! Labai svarbus perspėjimas.

Niekada negalima vartoti mumijaus kartu su alkoholiniais gėrimais (netgi su alumi) ir su spiritiniais žolių antpilais. Ypač tai rizikinga ligoniams, kurių kraujo spaudimas padidėjęs, taip pat sergantiems skleroze.

Autorius pateikia keletą unikalių receptų, kurie anksčiau nebuvo publikuoti.

ĮVAIRIOS ARTRITO FORMOS

1. Infekciniai artritai - 2 vištos kiaušinio (kaimiško) trynius suplakti su skystu medumi iki baltumo (galima ir su cukraus pudra), pridėti 0,2 g mumijaus. Kasdien valanda prieš valgį suvalgyti šį "desertą". Gaminti ir valgyti, kol bus suvartota 20 g mumijaus.

2. Radikali priemonė, kai sergama reumatinio artritu, pakilus temperatūrai ir sutinus sąnariams:

Žolių mišinys: 10 g tramažolės + 10 g gaivenio šaknų (galima pakeisti smiltyninio šlamučio žole) + 10 g plikojo

saldymedžio šaknų. Vaistažoles susmulkinti, gerai išmaišyti.

Šaukštą mišinio užpilti 200 g verdančio vandens, 3-4 valandas palaikyti termose, atšaldyti iki minus 40° C, perkošti, nuspausti. Pridėti 0,1 g mumijaus ir pagal skonį - medaus. Gerti reguliariai po stiklinę valanda po valgio ir prieš miegą. Paprastai po 30 dienų pastebimas žymus pagerėjimas, tačiau kursą galima pratęsti ir iki 40 dienų, jeigu yra liekamųjų reiškinių.

3. Sudėtingos poliartritų formos

10 g mumijaus ištirpinti 2-3 šaukštuose šilto (ne šiltesnio kaip 40° C) virinto vandens, o paskui sumaišyti su 200 g šviežio gero medaus (galima ištirpinti ir seną medų + 50° C vandens vonioje. Būtina stebėti, kad temperatūra nebūtų didesnė, nes 60° C temperatūroje medus jau užverda).

Pasidarykite keletą apvalių, maždaug 20-30 mm skersmens ir 1 mm storio gryno vario (vakuuminio, elektrotechninio) plokštelių. Centre padarykite 1-2 mm skylutę.

Kaitinkite ant ugnies vieną varinės plokštelės pusę (kuri bus prie kūno), kol prie liepsnos pasirodys žalias apvadas. Kai plokštelė atauš, iki blizgesio nušveiskite įkaitintą dalį pačiu smulkiausiu švitrinio popierium ir gerai aprinkite spiritu (degtine, odekolonu). Šią procedūrą reikia atlikti kiekvieną kartą prieš plokštelių naudojimą.

Reikiamą mūsų tepalo (medaus ir mumijaus mišinio) kiekį pakaitinkite, indą įstate į karštą vandenį.

Gydymo procedūras geriausia atlikti vakare 1-2 valandos prieš miegą. Tarkime, jums skauda kelius.

Pirmąją dieną:

- sausa ranka pamasažuokite aplink uždegimo pažeistą plotą (po 5 minutes kiekvieną koją). Paskui patepkite kelius plonu tepalo sluoksniu ir vieną minutę pamasažuokite ypač nespausdami. Vėl patepkite ir pamasažuokite kiekvieną koją jau 2 minutes, dar kartą patepkite ir dar kartą pamasažuokite 2 minutes kiekvieną koją. Masažuodami kelius (alkūnes, pečius,

dubenį), stenkitės išstumti limfą pakinklio limfinių mazgų link. Po to ant kelių uždėkite marlės, vatos, ant viršaus pergamentinio popieriaus (blogiausiu atveju - celofano), flanelės, ant paties viršaus - vilnonį audinį. Jeigu rytą reikia išeiti iš namų, kompresą nuimkite, kelius nuplaukite šiltu vandeniu ir užsimaukite vilnonius antkelius. Jeigu liekate namuose, kompresą laikykite iki vakaro (pats geriausias variantas). O prieš miegą nuplaukite kelius ir nuvalykite gerai patrindami, kad jie net sušiltų.

Antrąją dieną:

- ir vienos, ir antros kojos kelius pamasažuokite po penkias minutes. Ant skaudamų vietų uždėkite paruoštas vario plokšteles. Jas pritvirtinkite pleistru taip, kad centre esančios skylutės neužsidengtų. Ant viršaus vėl užvyniokite marlės, vatos, popieriaus, flanelės, vilnos. Taip laikykite per naktį. Rytą atsargiai nuimkite plokšteles ir užsimaukite vilnonius antkelius.

Šias dvi procedūras, kasdien kaitaliojant, reikia daryti dvi savaites. Po mėnesio pertraukos gydymą galima pakartoti. Taip darykite, kol pajusite pagerėjimą.

Suprantama, visa tai reikia daryti griežtai laikantis dietos ir atliekant organizmo valymo procedūras: žarnyno, kepenų, kraujo, sąnarių. Nedarant šių procedūrų, vonių, fizinių pratimų ir t.t., pasveikimas bus tik laikino pobūdžio.

4. Pačių sudėtingiausių reumato formų gydymas

Siekiant pašalinti iš organizmo šlapimo rūgšties druskas (šias reumato sargybines), t.y. nepilno baltymų (ypač perteklinių) suskaidymo produktą, reikia gerti 1 proc. mumijaus tirpalą pagal tokią schemą.

Ištirpinti 1 g mumijaus viename litre šilto (ne daugiau kaip 40° C) virinto (dar geriau - distiliuoto) vandens. Gerti po 50-100 g rytą 1-2 valandos prieš valgį ir vakare 2-3 valandos po valgio, t.y. prieš miegą.

Gerti 10 dienų, po to padaryti 5-7 dienų pertrauką vėl gerti 10 dienų, vėl 5-7 dienų pertrauka ir t.t. Taip vartoti mumijų 1-3 metus.

Apytikslis pasveikimui būtino mumijaus kiekis nusakytas liaudies žodžiais: "Išgerti tiek gramų, kiek jums metų..."

Jeigu liga užleista, o jūs esate senyvo amžiaus, gydymas visada truks ilgiau.

Labai svarbu gydymo metu laikytis griežtos dietos: nevalgyti gyvulinės kilmės baltymų, negerti kavos, arbatos, alkoholinių gėrimų. Būtinose sveikatingumo priemonėse - bėgiojimas, grūdinimasis ir t.t. Tačiau visa tai reikia daryti tik po **būtinio** organizmo išvalymo kurso.

Ūto gydymas. Paruošti 3 proc. mumijaus tirpalą (3 g mumijaus pirmiausia ištirpinti šaukšte šilto vandens, o paskui pamažu pripilti jo tiek, kad tirpalo būtų 100 g). Lygiomis dalimis (po 5 ml, t.y. po arbatinį šaukštelį) sumaišyti mumijaus tirpalą, boro spirimą ir natrio sulfacilo tirpalą (albucidą - lašus akims). Mišinį šiek tiek pašildyti ir lašinti į ausį po 7-10 lašų 3-4 kartus per dieną.

Kai prakiūra ausies būgnelis ir ausis pradeda pūliuoti,

- pirmiausia įlašinti į ausį penicilino tirpalą (500000 vienetų ištirpinti 5 ml distiliuoto (arba virinto) vandens), po 3-5 minučių išvalyti ausį vata ir įlašinti paruošto mišinio. Pagulėti apie 10 minučių ant priešingo skaudančiai ausiai šono. Pasveikstama po 1-2 dienų. Atkreipkite dėmesį į pakantumą antibiotikams!

Diabeto gydymas:

- paruošti 5 proc. mumijaus tirpalą (5 g mumijaus ištirpinti 100 g šilto vandens);

- išspausti pusę stiklinės granatų sulčių;

- paruošti žolių mišinį: sumaišyti po šaukštą džiovintų spalvotųjų pupelių ankščių, varnalėšos ir cikorijos šaknų; užpilti mišinį 5 stiklinėmis šalto virinto vandens ir virti 15 minučių (nuo užvirimo momento). Po to į šį mišinį pridėti: 2 šaukštus mėlynių lapų, šaukštą bruknių lapų. Dar pavirinti 15 minučių (kas 5 minutės - gerai išmaišyti). Nukaisti, palikti 45 minutes pastovėti, paskui perkošti ir nuspausti.

Sumaišyti tris sudedamąsias dalis tokiu santykiu: 30 ml žolių nuoviro (2 šaukštai), 2 arbatiniai šaukšteliai mumijaus tirpalo ir 1/2 stiklinės granatų sulčių.

Gautąjį mišinį gerti 14 dienų 3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį; po 2 savaitių pertraukos gydymą pakartoti. Vėliau pertraukas tarp gydymo kursų didinti 2 savaitėmis.

Tai labai efektyvi priemonė, jeigu laikomasi dietos ir vykdomas visas išvalymo bei sveikatingumo procedūrų kompleksas.

Pastarasis gydymo būdas tinka ir kenčiant nuo opų.

ONKOLOGINIAI SUSIRGIMAI

LEUKEMIJA (KRAUJO VĖŽYS).

Mumijus geriamas 30 dienų, paskui daroma 10 dienų pertrauka.

Mumijų reikia gerti 10 dienų po 0,2 g, paskui - 10 dienų po 0,3 g, o paskutines 10 dienų - po 0,4 g 3 kartus per dieną.

Rytą išgerti vos pabudus, 1,5-2 valandos prieš valgį, paskui 1,5-2 valandos prieš pietus ir prieš miegą, kai po vakarienės praeina 3-4 valandos.

Išgėrus mumijaus pageidautina 20-30 minučių pagulėti. Mumijus daro stimuliuojantį poveikį periferinio kraujo sudėčiai, padidina eritrocitų skaičių, hemoglobino kiekį, atstato kraujo formulę.

Pastaba: mumijų ištirpinti 100 g šilto virinto (išvalyto) vandens, pagal skonį įdėti medaus.

NAVIKAI, ŠLAPIMO PŪSLĖS OPOS

Sumaišyti 0,37 g mumijaus, 100 g petražolių šaknų nuoviro, 100 g šviežio lieso pieno; šio mišinio gerti po stiklinę 3 kartus per dieną valanda prieš valgį.

KIAUŠIDŽIŲ (SĖKLIDŽIŲ) VĖŽYS

Gydantis bet kokiais būdais, gerti dar po 0,2 g mumijaus kartą per dieną 1,5-2 valandos prieš valgį. Geriausia laikyti jo gabalėlį po liežuviu, kol jis visiškai ištirpsta.

VISŲ RŪŠIŲ KAULŲ VĖŽYS, STUBURO VĖŽYS.

Labai efektyviai malšina skausmus ir pašalina uždegiminius reiškinius. Stabdo osteoporozę, suteikia kaulams lankstumo, stiprina diskus, sausgysles, pašalina kojų mėšlungį, suteikia odai elastingumo.

0,2 g mumijaus laikyti po liežuviu, kol ištirps, paskui užsigerti tokios sudėties vaistažolių arbata: asiūklis + vaistinė taukė + avižos (1:1:1).

1. Šaukštą mišinio užpilti stikline verdančio vandens, palaikyti per naktį termose, perkošti, nuspausti.

2. Likusias žoles užpilti stikline verdančio vandens, pavirti 15 min., leisti 30 min. pastovėti, paskui perkošti, nuspausti. Sumaišyti abu nuovirus. Gerti po 100 g.

KAI AUKŠTAS KRAUJO SPAUDIMAS

Gerti po 0,2 g mumijaus, geriausia iš ryto 1,5-2 valandos prieš valgį. Užsigerti žolių nuovimu.

KAI NORMALUS KRAUJO SPAUDIMAS

Gerti po 0,2 g mumijaus 2 kartos per dieną - rytą ir vakare prieš miegą. Užsigerti žolių nuoviru.

KAI ŽEMAS KRAUJO SPAUDIMAS

Gerti po 0,2 g mumijaus 3 kartos per dieną (rytą - 1,5-2 valandos prieš valgį, per pietos ir trečiąją kartą - praėjus 3-4 valandoms po vakarienės, t.y. prieš miegą).

MIOMA, FIBROMIOMA, GIMDOS VĖŽYS

700 g medaus, 500 g alijošiaus sulčių, 20 g mumijaus, 20 g oranžinio pomeranto sulčių. Sumaišyti, palaikyti sandariai uždarytame inde 3 dienas. Laikyti šaldytuve.

Pirmąsias 10 dienų gerti po arbatinį šaukštelį 3 kartus per dieną pusvalandis prieš valgį. Vėliau 20 dienų gerti po šaukštą 3 kartus per dieną. Preparato vartojimą kartoti ta pačia tvarka.

Geriant šį mišinį, į makštį dėti tamponus, padarytus iš tokio mišinio: 100 g medaus, 10 g mumijaus, 5 g pomarančių aliejaus, tiek grikių miltų, kad susidarytų tiršta pasta.

Pomarančių aliejus gaminamas taip: džiovintos vaisių sėklos sumalamos kavamale, į stiklinį indą priberiama 3/4 jo tūrio miltelių, o paskui iki viršaus įpilama aliejaus. Indas laikomas verdančio vandens vonioje 24 valandas nuolat gerai išmaišant. Paskui paliekama nusistovėti. Aliejus laikomas šaldytuve sandariai uždarytame inde.

Praplovimai švirkščiant. Tamponus kaitalioti su tokio mišinio švirkštimu: 10 g pomerantinio citrinmedžio aliejaus, 15 g mumijaus. Vienoje stiklinėje drungno beržų lapų antpilo (1:10) ištirpinti 5 lašus mišinio.

Autoriaus pastaba: pomerantinio citrinmedžio aliejų galima pakeisti šaltalankių aliejum. Pomerantų sultis galima pakeisti ugniažolės sultimis.

PROSTATITAS, PIKTYBINĖ ADENOMA, PROSTATOS VĖŽYS
Gerti tą patį mišinį, kaip ir sergant gimdos vėžiu.

Tamponus dėti į storąją žarną ir daryti jos praplovimus švirkščiant.

SKRANDŽIO, KASOS, TIESIOSIOS, RIESTINĖS IR STOROSIOS ŽARNOS VĖŽYS

Išspausti sulčių iš 5 kg *mėlynųjų* svogūnų galvučių, sumaišyti su 0,5 l konjako, 5 g mumijaus, 25 g beržinio juodgrybio miltelių, išmaišytų 100 g virinto vandens (arba 2 šaukštais befungino, ištirpinto 100 g vandens). Palaikyti 3 paras sandariai uždengtame inde, periodiškai sukratant mišinį. Gerti po šaukštą 3 kartos per dieną pusvalandis prieš valgį.

Prieš geriant preparatą suplakti inde. Gydomo kursas - 3 mėnesiai, pertrauka - 1-2 savaitės. Vėliau gydomasi be pertraukos. Preparatą laikyti tamsioje vėsioje vietoje.

PLAUČIŲ, KRŪTIES VĖŽYS

Labai naudinga gerti mišinį, padarytą iš 700 g medaus, 500 g alijošiaus sulčių, 20 g mumijaus ir 20 g oranžinio pomeranto (arba ugniažolės) sulčių.

Vartoti kaip ir sergant gimdos vėžiu.

STRUMOS, UŽKRŪČIO LIAUKOS NAVIKAI

Pagaminti tabletės iš šių komponentų:

jonažolių aliejaus - šaukštas, oranžinio pomeranto sėklų milteliai (geras pakaitalas - miškinės sidabražolės šaknų milteliai) - 1/4 šaukšto, japoniškosios (arba Krymo) soforos vaisių milteliai - 1/2 šaukšto, mumijaus - 3 šaukštai, grikių miltų - kiek reikia, kad galima būtų suformuoti paplotelius iš visų nurodytų komponentų. Iš paplotėlio pagaminti 0,5 g svorio tablečių ir išdžiovinti jas ant radiatoriaus. Laikyti sandariai uždarytame inde tamsioje vėsioje vietoje. Jos tiks vartoti 2 metus.

Pusvalandis prieš valgį 2 kartos per dieną pasidėti po tabletę po liežuviu ir čiulpti, kol ji visai ištirps. Tuo pačiu meto dėti antinavikinius kompresus ant rijimą apsunkinančio auglio vietos.

Kompresai: 2 šaukštai kmynų sėklų, 2 šaukštai anyžių sėklų, 4 šaukštai džiovintų bulvių žiedų, 4 šaukštai džiovintos melisos. Viską sumaišyti, smulkiai sumalti kavamale. Į mišinį įpilti 3 šaukštus jonažolių aliejaus, įberti 1 stiklinę raginių miltų. Įpylus verdančio vandens, suminkyti tešlą ir padaryti iš jos 3-5 mm storio paplotėlį kompresui. Kompresą ant auglio vietos laikyti kasdien po 4-6 valandas.

Gydomo kursas - 3 mėnesiai. Po to daroma 2-3 savaitių pertrauka ir vėl dedami kompresai, kol auglys visiškai išsiskaido.

LIMFOGRANULIOMATOZĖ, PIKTYBINIAI LIMFMAZGIAI

Pagaminti tabletės iš tokių komponentų:

jonažolių aliejaus - šaukštas, pušies arba eglės gyvasakių (kanifolijos) miltelių - šaukštas, pelkinės trindažolės miltelių - 1/4 šaukšto, miškinės sidabražolės džiovintų šaknų miltelių - šaukštas, mumijaus - 3 šaukštai, japoniškosios saforos miltelių - 1/2 šaukšto, grikių miltų - kiek reikia. Suminkyti paplotėlius, iš jų pagaminti 0,5 g tabletes. Gerti taip pat, kaip ir strumos naviko atveju.

Limfmazgius tepti tokiu tepalu:

paimti ryžio grūdo dydžio mėlynojo akmenėlio (vario sulfato), padžiovinti, sutrinti į miltelius, sumaišyti su 250 g išlydytų kiaulės vidurių taukų. Tepti skaudamas vietas.

DĖMESIO!

Šių receptų jokia būdu negalima vertinti kaip vienintelių. Nurodyti vaistai - tai tik kompleksinio vėžinių ligonių gydymo onkologiniuose centruose, vadovaujant patyrusiems specialistams, būtinas priedas. Visą gydymo kompleksą turi sudaryti griežta dieta, gydymo procedūros stacionarinuose onkologinių ligonių gydymo centruose, fitoterapija iki ir po gydymo, privalomos kvėpavimo, vandens ir kitokios grūdinančios procedūros. Apie tai detalai pasakojama autoriaus knygoje "Diagnozė - vėžys. Nuo ko pradėti?" (patarimai trokštantiesiems pasveikti).

VIII SKYRIUS VANDENS EKSTRAKTO, SKIRTO VIDINIAM VARTOJIMUI, INJEKCIJOMS IR LAŠINIMUI AKIS, GAMINIMAS

SUDĖTIS: MUMIJAUŠ PUSFABRIKATIS - 5 G, DISTILIUOTO VANDENS - 500 ML.

Galima pasigaminti trimis būdais.

1. Paimti 5,0 g išdžiovinto (20-30°C) preparato, piestose sutrinti į miltelius ir užpilti 100 ml šilto distiliuoto vandens. Po 4-5 minučių sumaišyti, kad susidarytų košelė, supilti likusį vandenį, pamaišant grūstuvėliu. Gautąjį tirpalą perkošti pro dvigubą marlę, įpilti dar tiek distiliuoto vandens, kad visas kiekis sudarytų 500 ml.

2. Į menzurą įpilti 500 ml šilto vandens ir įberti 5 g preparato miltelių. Palikti kuriam laikui, pamaišyti lazdele, kol balzamas ištirps (nustatoma pagal nuosėdas), perkošti, papildyti jo kiekį vandeniu iki 500 ml.

Tokiu būdu galima pasigaminti vandens ekstraktų injekcijoms ir akių lašams, tačiau mišinį reikia perfiltruoti ir 30 minučių sterilizuoti.

3. Distiliuotą vandenį virinti 15 minučių, atšaldyti iki minus 70-80° ir įberti reikiamą preparato miltelių kiekį. Leisti parą pastovėti, po to perkošti, papildyti distiliuoto vandens iki reikiamo tūrio.

Ekstraktai būna tamsiai rudos spalvos ir kvėpia mumijaus pusfabrikačiu.

SPIRITINIO ANTPILO GAMINIMAS IŠ 1-2 RŪŠIES MUMIJAUS PUSFABRIKAČIO

Sudėtis: mumijaus pusfabrikačio - 10 g, 20 proc. vyno spirito - 100 ml.

10 g preparato piestoje sutrinti į birius miltelius, suberti į tamsaus stiklo indą su pritrintu kamščiu ir užpilti 70 g 20 proc. vyno spirito. Palikti 7 paroms kambario temperatūroje, du kartus per dieną pamaišyti. Po to tirpalą nupilti į surenkamąjį indą. Ant nusėdusios masės supilti likusį spiritą, palikti 4 paroms, kas 12 valandų pamaišyti. Po to vėl nupilti ekstraktą į surenkamąjį indą, pastatyti parai vėsioje vietoje. Galiausiai perkošti ir turį papildyti spiritu, kad būtų 100 g.

Antpilas yra gelsvai rudos spalvos, būdingo kvapo, deginančio skonio.

GLICERINO IR VANDENS EKSTRAKTO GAMINIMAS IŠ 3-IOS RŪŠIES PREPARATO

Sudėtis: mumijaus pusfabrikačio - 10 g, glicerino ir vandens (1:1) - 200 ml.

Paimti 10 g 3-ios rūšies preparato, įdėti į kolbą, užpilti 200 ml glicerino ir vandens mišiniu (1:1) ir virinti 30 minučių. Paskui parai pastatyti vėsioje vietoje. Ant kolbos dugno nusės neištirpusi masė. Skystį nupilti į kitą indą, perkošti ir papildyti turį iki 200 ml.

Pagamintas ekstraktas yra tamsiai rudos spalvos skystis, saldus, kvepiantis mumijum.

KOLOIDINIŲ TIRPALŲ GAMINIMAS IŠ 1-2 RŪŠIES PREPARATO

Iš pergamentinio popieriaus padaryti maišelius (vietoje pusiau laidžios plėvelės), į juos įberti 10 g preparato miltelių, įpilti ir po 100 ml distiliuoto vandens. Maišelius įdėti į men-

zūrą su distiliuotu vandeniu. Po 12 valandų maišelius ištraukti ir išplauti distiliuotu vandeniu, skystį supilti į kitą indą. Perkošti pro dvigubą marlę ir papildyti turį iki 100 ml.

Tirpalas yra tamsiai raudonos spalvos, atsiduoda specifiniu mumijaus pusfabrikačio kvapu. Rekomenduojama laikyti tamsioje vėsioje vietoje.

Neištirpusioje preparato dalyje lieka kitokių cheminių junginių, kurie taip pat kelia susidomėjimą. Todėl rekomenduojame kitokias vaistų formas.

IX SKYRIUS

KAI KURIŲ KIETŲ IR MINKŠTŲ VAISTŲ GAMINIMO IŠ 1-2 RŪŠIES MUMIJ AUS TECHNOLOGIJA

MILTELIŲ GAMINIMAS

Mumijaus pusfabrikatis gali būti įvairus - nuo kieto iki lipnios dervos konsistencijos. Todėl norint pagaminti iš pusfabrikačio miltelius, jį reikia džiovinti 20-30° C temperatūroje atvirame ore arba gerai vėdinamoje patalpoje, kol išdžiūsta dervingosios dalys, kurios laužiant nebelimpa prie daiktų. Išdžiūvusius gabaliukus reikia sudėti į piestą (arba kavamalę), juos susmulkinti, o paskui grūstuvėliu sutrinti į smulkius miltelius. Persijoti pro marlės sluoksnį ir suberti į sausą indą su pritrintu kamščiu. Laikyti drėgmės nepraleidžiančiame inde sausoje vėsioje vietoje.

PLYTELIŲ IR RUTULIUKŲ GAMINIMAS

Paruošti glicerino ir vandens tirpalo (1:1). Preparato miltelius suberti į piestą ir, po truputį lašinant glicerino ir vandens tirpalą, maišyti masę grūstuvėliu, kol ji pasidarys tešlos pavidalo. Gautą tešlos masę padėti ant lygaus medinio ar plastmasinio paviršiaus, patepto žuvų taukais. Įlašinant žuvų taukų, skalpeliu tešlą išminkyti iki vientisos masės ir suformuoti plyteles arba rutuliukus.

Plytelių ir rutuliukų (piliulių) paviršius blizgantis, juodas, jie kvepia mumijumi. Laikomi neuždegtame inde sukietėja.

PILIULIŲ GAMINIMAS SU VALERIJONŲ EKSTRAKTU

Paimti reikiamą preparato kiekį, įpilti tiek vandens, kad maišant susidarytų nelipni tešlos konsistencijos masė. Po to

įlašinti keletą lašų valerijonų ekstrakto. Pridėjus žuvų taukų arba aliejaus kruopščiai maišyti, kol masė pasidarys elastinga ir taši. Iš šios masės suformuoti strypą, padalinti jį į atitinkamą skaičių dalių, jas suapvalinti ir apibarstyti baltuoju moliu arba talku.

ŽVAKUČIŲ GAMINIMAS

Penkiasdešimt 5 proc. žvakučių po 1 g galima pagaminti dviem būdais:

a) paimti 2,5 g mumijaus pusfabrikačio miltelių, įlašinti keletą lašų vandens, kad masė būtų kaip košelė. Paskui pridėti 1/3 dalies išlydyto kakavos sviesto ir kruopščiai išmaišyti. Pamažu sudėti visą likusiąją pagrindo dalį ir palikti, kad sukietėtų. Kai masė sukietės, iš jos sukočioti strypelius ir suformuoti žvakutes;

b) iš miltelių pagaminti košelės konsistencijos masę. Pridėti sauso lanolino, kad masė pasidarytų kaip emulsija. Maišyti, kol pasigirs būdingas traškėjimas. Paskui sudėti susmulkintą kakavos sviestą. Minkyti grūstuvėliu, kol susidarys vienalytė plastiška masė, visai nelimpanti prie pietos sienelių ir susikaupianti ant grūstuvėlio. Iš gautosios masės suformuoti žvakutes.

Žvakutės vienodo dydžio, paviršiaus sluoksnio pjūvyje - vienalytės, be gumulėlių, ištirpstančios žmogaus kūno temperatūroje, kvepiančios mumijumi.

MUMIJ AUS TEPALŲ GAMINIMO TECHNOLOGIJA

Sudėtis: a) mumijaus pusfabrikačio - 5 g, kiaulės taukų - 45 g.

Paimti 5 g preparato miltelių, lašinti į juos vandenis, kol pasidarys košelė, po to dalimis sudėti kiaulės taukus ir maišyti, kol pasidarys vienalytė masė. Trinant ją tarp pirštų, neturi jaustis kruopelyčių.

Tepalas švelnios konsistencijos, pilkai juodos spalvos, be kruopelyčių, kvepiantis preparatu.

b) mumijaus pusfabrikačio - 5 g, sauso lanolino - 5 g, vazelino - 40 g.

Paimti 5 g preparato miltelių, įlašinti vandens, kad susidarytų košelė. Po to įdėti 5 g sauso lanolino, ištrinti, kad pasidarytų vientisa masė, kuri maišoma būdingai traška, ir dalimis sudėti 40 g vazelino. Tepalas atitinka farmacinius ir cheminius reikalavimus.

c) mumijaus pusfabrikačio - 5 g, tetraleano arba kitokių antibiotikų - 200 mg, novokaino - 0,5 g, sauso lanolino - 5 g, vazelino - 40 g.

Paimti 5 g preparato miltelių ir įlašinti vandens, kad susidarytų košelė. Į ją įmaišyti 5 g sauso lanolino. Kitame inde ištirpinti tetraleaną su novokainu ir sudėti į mumijaus masę. Kruopščiai trinti, pamažu sudedant vazeliną, kol pasidarys vienalytė masė.

PAPILDOMA INFORMACIJA APIE SUDĖTINES DALIS, NAUDOJAMAS VAISTINIAMS PREPARATAMS GAMINTI (MUMIJAUŠ PUSFABRIKATIS)

Vanduo, glicerinas - tirpikliai; aliejus ir žuvų taukai - pagalbinės medžiagos. Reikia maišyti, kol susidaro prie indo nelimpanti masė. Prieš dedant aliejų ir žuvų taukus, juos reikia ištirpinti vandenyje arba glicerine. To nepadarius, preparatas sušoks į gumulą, ir masė nebus elastinga. Vazeliną, kakavos sviestą, kiaulės taukus naudojami kaip pagrindas. Be to, kiaulės taukai ir lanolinas naudojami kaip emulgatoriai. Antibiotikai naudojami kaip antibakterinė priemonė. Valerijonų ekstraktas ir novokainas - skausmui malšinti.

Šie vaistiniai mumijaus preparatai, parengti laboratorijos sąlygomis, pateikti Farmakologijos ir Farmakopėjos komitetams.

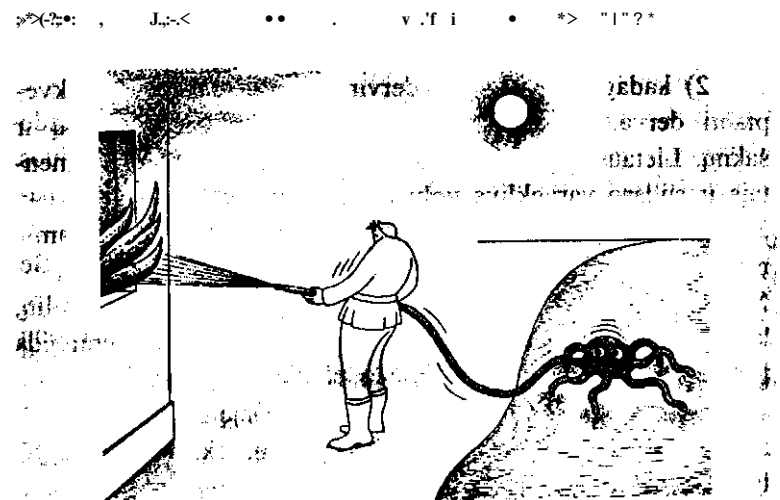
Fiziologiškai aktyvių mumijaus savybių eksperimentiniai tyrimai atlikti jį taikant su daugiau kaip 500 laboratorinių gyvūnų - baltosiomis pelėmis, žiurkėmis, triušiais ir katėmis.

Farmakologines J. P. Nuralijevo, P. P. Denisenko ir kitų prielaidas apie mumijų patvirtino vėlesni tyrimai.

Klinikiniai mumijaus bandymai buvo atlikti remiantis buvusios TSRS Sveikatos apsaugos ministerijos Farmakologijos komiteto leidimu (1970).

Lyginamuosiuose klinikiniuose mumijaus tyrimuose su 20 ligonių moksliniai bendradarbiai K. M. Pogodina ir B. K. Korčubekovas nustatė, kad sergančiųjų skrandžio opa "nišos" išnyko per dvi savaites, pagerėjo apetitas, aprimo skausmai, pranyko dispepsijos reiškiniai ir t.t. Vartojant įprastus vaistus, per tokį pat laikotarpį tiek teigiamų pokyčių nebuvo užfiksuota.

Maskvos A. Višnevskio Chirurgijos klinikoje ir Frunzės Bendrosios chirurgijos katedroje mumijų vartojo 30 ligonių, kuriems buvo diagnozuoti II ir III laipsnio nudegimai. Buvo pastebėta, kad žaizdos gyja kur kas greičiau. Kompleksiškai naudojant mumijaus tepalą ir Višnevskio tepalą, nudegusio ploto užgijimo ekspozicijos laikas sutrumpėjo du kartus.

/—;—X SKYRIUS—\

^

MUMIJAUŠ
SUSIDARYMO
HIPOTEZĖ

^ N

^

VJ /

\—/

YRA ŽINOMA, KAD MUMIJUS, MUMIJO ASIL, MUMIJO-bragšunas, kalnų balzamas - biologinės kilmės gamtinis, i dervą panašus produktas, ištekančias iš kalnų ištūkiu ir plyšių.

Aprašyta keletas mumijaus rūšių. Auksinis mumijus - raudonos spalvos, sidabrinis - baltos spalvos, varinis - mėlynos spalvos, tamsusis - rudai juodos spalvos ir t.t.

Mumijaus sudėtis labai nepastovi. Paprastai mumijus turi zoomendelejevo, gumino, gipuro, benzoinės rūgščių, amino rūgščių, druskų, mikroelementų (nuo 12 iki 28), augalų liekanų.

Pagal radimvietę ir išorinį vaizdą skiriami:

1) kerpinis mumijus - tiršta arba kieta dervinga masė. Susidaro kaip žemesniųjų augalų, daugiausia kerpių, gyvybinės veiklos produktas;

2) kadagių mumijus - dervinga rudai juoda masė, kvepianti derva. Išsiskiria iš kadagių, pušų, eglių kamienų ir šaknų. Lietaus nuplautas į dirvą, jis susimaišo su jos elementais ir sudaro varveklis uolų ištūkiuose;

3) batuminis mumijus - skysta arba į vašką panaši tamsi masė, susidaranti anaerobiškai suyrant žuvusiems augalams. Nuo naftos skiriasi tuo, kad neturi lakiųjų angliavandenių, kadangi susidaro arti dirvos paviršiaus ir greitai praranda lakiuosius komponentus;

4) ekskrementinis mumijus - suakmenėję smulkiųjų gyvūnų, daugiausia graužikų ir šikšnosparnių, ekskrementai. Jis labiausiai paplitęs;

5) medaus ir vaško mumijus - geltona, ruda arba juoda masė - laukinių bičių gyvybinės veiklos produktas, polimerizavęsis ilgai gulėdamas;

6) mineralinis mumijus rastas aukštai kalnuose, uolienų tuštumose, kur negalėjo patekti nei gyvūnai, nei augalai. Todėl manoma, kad jis galėjo susidaryti iš mineralų, tačiau būtinai dalyvaujant mikroorganizmams arba pirmuonims.

Lygindami įvairius literatūrinius šaltinius nuo seniausiųjų laikų iki šių dienų, mes padarėme išvadą, kad visos prielaidos apie mumijaus kilmę yra abstraktaus pobūdžio, dažnai nepagrįstos svariais argumentais.

Todėl siūlome apsvastyti ir mūsų hipotezę apie mumijaus kilmę, kuri remiasi tokiais teiginiais:

1) mumijus randamas daugiausia kalnuose arba sauso ir karšto klimato vietovėse;

2) visų rūšių mumijus radiniuose, nepriklausomai nuo to, kur jis rastas ir kaip susidaręs, yra organinės anglies.

Todėl darome išvadą, kad:

1) visų rūšių mumijus yra organinės kilmės;

2) mumijus gali susidaryti iš:

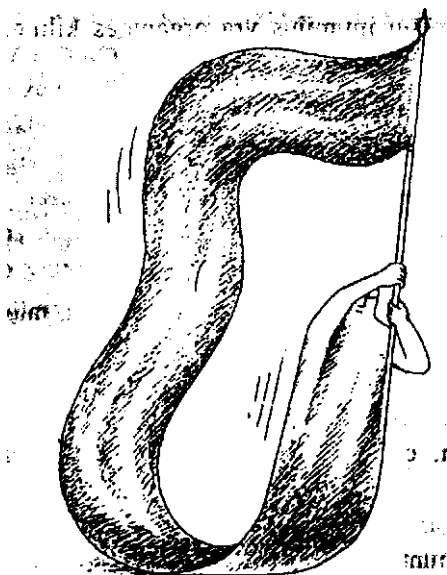
- dirvos mikroorganizmų;
- pirmuonių;
- gyvūnų;
- gyvūnų išskyrų;
- augalų;
- mikroelementų.

Pradinių mumijaus susidarymo produktų, taip pat gamtinių sąlygų jam susiformuoti įvairovė pakišo mums idėją gauti šį fiziologiškai aktyvių medžiagų kompleksą laboratorijos sąlygomis. Mums pavyko įrodyti, kad tokiu būdu gautas produktas savo išvaizda, chemine sudėtimi ir farmakologiniu poveikiu panašus į gamtinį mumijų. Šis fiziologiškai aktyvių medžiagų kompleksas gali būti pagrindas produktui, kurį mes vadiname mumijum, gaminti.

Aukštikalnėse, kur deguonies mažiau, siaučia stiprūs vėjai, staigiai kinta oro temperatūra, daug ultravioletinių spindulių ir sustiprėjęs radioktyvus fonas, be to, karšto, sauso klimato vietovėse mikroorganizmų, užtikrinančių organinių liekanų skilimą, veikla labai susilpnėjusi.

Dėl to gamtoje susidaro sąlygos, kai gyvulinės arba augalinės kilmės biologinės masės, nesuskaldytos mikroorganizmų, ilgainiui mumifikuojasi ir polimerizuojasi. Ten, kur nėra drėgmės, jos sukietėja, o kitur jas ištirpina ir išnešioja dirvos vandenys arba jos dirvos tuštumose sudaro varveklių struktūras. Atliekant farmakologinius ir toksikologinius tyrimus nustatyta, kad tokios medžiagos yra fiziologiškai aktyvios ir, vartojant jas tam tikromis dozėmis su atitinkamais vaistiniais preparatais, jos daro gydomąjį poveikį patologiniams gyvūnų arba žmogaus organizmo procesams.

Mumijus ir yra toks produktas, susidaręs fizinių ir cheminių gamtos reiškinių poveikyje, dažniausiai - gamtinės organinės kilmės.

TRUMPA MUMIJAUŠ CHARAKTERISTIKA

UnAnAi\|tnlbllr\A

\ey

\f

&/&

MUMIJUS SUAKTYVINA MINERALŲ APYKAITĄ. JO poveikyje kraujyje padidėja kalcio, kalio, fosforo druskų - svarbių statybinių medžiagų, įeinančių į kaulų sudėtį, kiekis. Mumijus padidina eritrocitų skaičių ir hemoglobino kiekį kraujyje, o tai padeda geriau aprūpinti krauju pažeistus audinius ir daro stimuliuojantį poveikį visam organizmui.

Kontraindikacijų mumijaus vartojimui (saikingomis dozėmis) nėra. Jis pašalina nuovargį ir sustiprina žmogaus organizmą, padeda atgauti prarastą energiją ir suteikia naujos. Tai tam tikros rūšies aktyvus biologinis reguliatorius, kuris normalizuoja funkcinę organizmo būklę, stiprina imunitetą. Reikia žinoti, kad mumijui kenkia aukštesnė nei 37° C temperatūra, todėl jį reikia tirpinti tik šiltame virintame vandenyje, jokių būdu ne karštame.

DĖMESIO! *Mumijus, parduodamas turguose, kioskuose, neaiškiose firmose, yra pagamintas kaitinant vandens vonioje 60-80° C temperatūroje. Tokiame mumijuje jau praktiškai nebėra aktyvių medžiagų, kurios ir yra visa mumijaus vertybė. Vartokite tiktai geros kokybės mūsišką arba importinį (geriausia indišką firmos "Dabur" preparatą "Šiladžit") vaistinėje pirktą mumijų!*

Kokybiškas mumijus akimirksniu be drumzlių ištirpsta šiltame vandenyje.

Kartojame: "Vartojant mumijų, draudžiama gerti alkoholinius gėrimus (netgi alų)".

Paėmus mumijaus pavyzdžių iš įvairių buvusios TSRS respublikų teritorijų, buvo atlikti jo cheminio spektro tyrimai.

Jame rasta tokių mikro ir makroelementų: kalio, natrio, kalcio, magnio, margano, kobalto, silicio, švino, nikelio, aliuminio, bario, vanadžio, titano, stroncio, berilio ir kt.

Mumijaus sudėtyje rasta tokių stambiamolekulinių junginių kaip netirpios rūgštys (iki 10,52 proc), bitumai A ir C (10 proc), fenoliniai steroidai, P-oksiketosteroidai ir kai kurie kiti steroidai (N.V. Syrovežko, 1974 m.). Jame yra oleino rūgšties, baltymų, amilazės ir proteazės fermentų (I.O. Ubaševs ir bendraaut., 1990 m.). Kai kurių rūšių mumijuje rasta 16 amino rūgščių: cistino, lizino, serino, histidino, arginino, glikolio, gliutamino rūgšties, asparagino rūgšties, alanino, metionino ir kt.

Nustatyta, kad mumijuje yra kalio (N.V. Syrovežko, 1970; A. Altymaševs ir bendraaut. 1990, pateikia cheminę sudėtį (proc. pelenuose): molibdeno - pėdsakai; vario - 0,03; margano - 0,1; cirkonio - pėdsakai; nikelio - 0,0003; titano - pėdsakai; kobalto - pėdsakai; chromo - 0,004, bario - pėdsakai).

Laboratoriniai apskaičiavimai parodė, kad mumijuje yra apie 0,00312 mg proc. chlorofilo.

Mumijus praktiškai netoksiškas ir neradioaktyvus.

Mumijaus sudėtyje yra daug organinių ir neorganinių medžiagų, benzoinės rūgšties, aminorūgščių, dervų ir vašku, lipų (tokie sakai), augalų liekanų.

Suprantama, skirtingose vietose rasto mumijaus sudėtis labai skiriasi. Chemikai suskaičiavo, kad įvairių rūšių mumijaus radiniuose esama nuo 26 iki 330 mikroelementų. Mumijaus gydomąsias savybes nulemia jo sudėtis. Biologiškai aktyvios mumijaus medžiagos išplečia kraujagysles, o tai labai svarbu gydant nuo susirgimų, susijusių su kraujagyslių susiaurėjimu (tai hipertenzija, miokardo infarktas, sklerozė, galvos skausmai ir kai kurios ligos, susijusios su medžiagų apykaitos sutrikimais).

Mumijaus sudėtyje mokslininkai rado grybelių, panašių į peniciliną, dėl kurių mumijus turi baktericidinių savybių ir yra patikima priemonė gydant nuo kai kurių infekcinių susirgimų, pvz., nuo dizenterijos, anginos, kaulų tuberkuliozės, grybelinių susirgimų bei kai kurių egzemų.

XII SKYRIUS VIETOJ PABAIGOS

TARP DAUGYBĖS PRIEMONIŲ, KURIOS DAUGELI amžių buvo sėkmingai naudojamos įvairiose klinikinės medicinos srityse, taip pat ir kaulų lūžimams gydyti, senovės rankraščiuose, knygose bei liaudies legendose minimas mumijus.

Dabar Rusijos mokslininkai farmakologai, klinikistai jau įrodė, kad mumijus teigiamai veikia organizmo mineralų apykaitą. Šio poveikio esmė yra ne tik papildomas elektrolitų kiekio susidarymas. Mumijus, kaip biostimuliatorius, sustiprina organizmo fiziologines funkcijas ir, ko gero, padeda mineralinėms medžiagoms (ypač kalciumui, fosforui ir kt.) pereiti iš mineralų telkinių į kraują, vadinasi, ir į lūžimo vietą. Todėl gyvūnams, veikiant biologiniam stimuliatoriui mumijui, kur kas greičiau regeneruojasi kaulo audinys. Be to, sugijimą pagreitinantis mumijus gali būti vartojamas kaip milteliai, tirpalai ar tepalai.

Eksperimentais nustatyta, kad mumijų (natūralų ir laboratorinių) tinka vartoti gydant po traumų, nudegimų, furunkuliozės, miežio ir kitais atvejais. Be to, pastebėta, kad mumijus malšina skausmą ir žmogui, ir bandomiesiems gyvūnams.

Mumijaus poveikis labai gali priklausyti nuo tokių medžiagų:

a) *auksinų ir inhibitorių*, kurie turi įtakos augalų oksidavimosi ir regeneravimosi procesams, užkerta kelią askorbino rūgšties oksidavimuisi ir augimą stabdančios dehidroformos susidarymui, sustiprina ląstelių siurbimo funkciją augimo vietoje ir dėl to pagreitina audiniuose vandens tekėjimą. Taip sumažėja protoplazmos klampumas ir padidėja laidumas, su-

aktyvėja organinių rūgščių panaudojimas, o tai savo ruožtu sukelia kvėpavimo koeficiento padidėjimą, visiškai arba iš dalies nuslopina aerobinius oksidavimosi procesus, sukelia esminius nukleinių apykaitos pokyčius (stabdo DNR sintezę), nors netiesiogiai, bet vis dėlto daro poveikį augalų lyčių susimaišymui, sustiprina šaknų susidarymo procesus, skatina miegančių pumpurų augimą, sukelia fitoperiodinį efektą ir t.t. Auksinų ir inhibitorių poveikis labai priklauso nuo dozės;

b) *chlorofilo*. Teigiamas šio pigmento poveikis - jis sustiprina kai kurių organų funkcijas ir skatina greitą augimą, gyvūnų svorio didėjimą. Viena iš svarbiausių jo savybių yra poveikis žmogaus širdies ir kraujagyslių sistemai. Nedidelės chlorofilo dozės padidina kraujo spaudimą, o didelės jį smarkiai mažina. Aterosklerotinio tipo širdies ligų atveju chlorofilai daro tokį pat teigiamą poveikį, kaip ir rusmenė, t.y. pagerina širdies veiklą.

Kai gyvūnų racione trūksta chlorofilo, jų kaulų audiniuose sumažėja fosforo ir kalio druskų kiekis. Kai kurie tyrinėtojai chlorofilo poveikį žmogaus organizmui aiškina jo tiesioginiu poveikiu centrinei nervų sistemai. Medicinos ir gyvulininkystės praktikoje svarbus yra atrankinis chlorofilo sugebėjimas veikti kraujodarą. Nuostabu tai, kad chlorofilas padeda atsistatyti hemoglobino kiekiui žmogaus ir gyvūnų organizme. Ir ne tik ligonių, bet ir sveikų žmonių.

Neigiamas gryno chlorofilo didelių dozių poveikis organizmui susijęs, kaip teigia kai kurie tyrinėtojai, su jo toksišku poveikiu kaulų čiulpams. Matyt, nevalytame chlorofile yra kokios nors iki šiol nežinomos medžiagos. Kadangi gyvūnų organizmai milijonus metų su maistu netiesiogiai gauna chlorofilo, jis negalėjo nepadaryti jiems poveikio. Chlorofilas ne tik prisideda prie hemoglobino kiekio padidėjimo, bet ir turi stiprių visą organizmą stimuliuojančių savybių. Geriausi rezultatai buvo užfiksuoti vėžinių ir poinfekcinių anemijų atvejais. Daugelis mokslininkų patvirtino, kad chlorofilo preparatas teigiamai vei-

kia bendrąją medžiagų apykaitą, sustiprina izoliuotų organų veiklą, atitolina nuovargį, sustiprina nervus ir raumenis, skatina granuliacinio ir epitelinio audinio susidarymą žaizdų, opų atveju, pašalina blogą kai kurių medžiagų kvapą.

Be to, chlorofilas daro šlapimą varantį, hipotenzinį, apsauginį poveikį, kai yra pažeidimų tonizuojančio apšvitinimo, turi įtakos apšvitintų gyvūnų kraujo normalizavimuisi. Veikiant chlorofilui, greitai atsistato leukocitų kiekis.

Eksperimentiniai tyrimai su laboratoriniais gyvūnais parodė, kad chlorofilo preparatai teigiamai veikia audinių regeneravimąsi, fagocitinį leukocitų ir jungiamojo audinio ląstelių aktyvumą, taip pat prisideda prie vitamino PP, licozimo kiekio padidėjimo ir skatina gyvūnų audinių katalizės aktyvumą.

Erlichio pelių karcinomos modeliu buvo pademonstruotas stimuliuojantis chlorofilo preparato poveikis natūralioms apsauginėms gyvūnų organizmo reakcijoms. Veikiant preparatui, neturinčiam specifinio antiblastominio poveikio, buvo gerokai, (57-90 proc), sustabdytas auglio augimas.

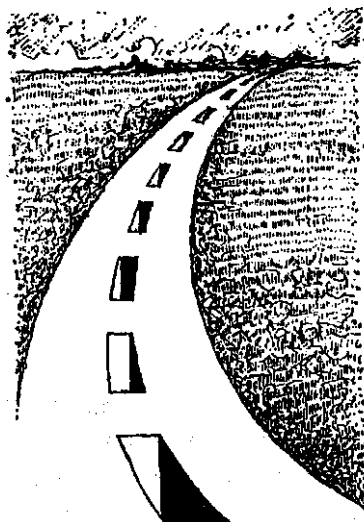
Chlorofilo preparatai turėtų atkreipti įvairių medicinos profesijų atstovų dėmesį, pirmiausia farmakologų, biochemikų, kadangi "chlorofilo grūdas yra tarpininkas tarp viso gyvenimo žemėje ir saulės", chlorofilo grūdas - pradinis taškas viso organinio judėjimo, viso to, kas slypi žodyje "gyvybė" (K. A. Timiriazevas).

Aitriosios medžiagos. Aitriosiomis medžiagomis vadinami beazočiai nenuodingi aitraus skonio glikozidai, nuo seno naudoti apetitui gerinti. I. P. Pavlovo darbuose įrodytas jų specifinis fiziologinis poveikis. Per skonio receptorių jie sustiprina refleksinį skrandžio sulčių išsiskyrimą ir kartu skatina apetitą bei gerina skrandžio virškinimą. Nuo aitriųjų alkaloidų ir nuo širdies glikozidų jie skiriasi tuo, kad yra nenuodingi ir jų sudėtyje nėra azoto. Kai kurios aitriosios medžiagos savo chemine priklausomybe susietos su terpenoidais ir seskviterpenais.

V. A. Vibiro duomenimis, dėl aminorūgščių oksidacinio dezaminavimo susidaro oksirūgštys, kurios dehidruodamosi gali sudaryti nesočiausias rūgštis. A. V. Blagoveščensko nuomone, 2-4°C temperatūroje užkonservuotų augalų audinių biogeniniai stimulatoriai yra rūgštys, kurių stimuliuojantis poveikis susijęs su jų dviguba ašimi. Kai kurių stipriai atskiestų laboratorinių riebiųjų rūgščių tirpalų ir kai kurių dviašių aminorūgščių (gintaro, gliutamino, asparagino) stimuliuojantį aktyvumą eksperimentais įrodė A. V. Blagoveščenskis ir A. J. Kologrivova. Tokių medžiagų mumijoje gali susidaryti žiemą užsikonservavus ekskrementams.

Pagal biologinę sudėtį panašūs junginiai yra gumino rūgštys, turinčios savybių žaizdoms užgydyti.

Gauti eksperimentiniai ir klinikiniai duomenys pakankamai patikimai patvirtina, kad mumijų, kaip liaudies medicinos priemonę būtina įdiegti mokslinės medicinos praktikoje kuo greičiau. Kuo daugiau turėsime gamtinių vaistų, tuo patikimesnis ir natūralesnis bus gydymas, nesukeliantis ateinančioms kartoms pražūtingų genetinių padarinių.

LITERATŪRA

1. Авиценна "Канон врачебной науки". - Ташкент, 1956.
2. Алтымышев А. А. "Тайна мумиё". - "АСТ", Москва, 1993.
3. Данников Н. И. "Исцеление возможно". - Москва, Лабиринт, 1993.
4. Данников Н. И. "Исцеление возможно". - Москва, "Рипол", 1996.
5. Ильин А. М. "По нетрадиционным схемам - к здоровью". - Минск, 1995.
6. Любецкий А. Е. "Тайны целительной силы". - Москва (ТОО "Природа и человек"), 1996.
7. Кузьмин К. А. "Лечение пчелиным ядом и мёдом". - Саратов, 1981.
8. Целебные бальзамы. - Барнаул, Алтай, 1990.
9. Шакиров А. Ш. "Чёрный бальзам".
10. Moksliniai A. Šakirovo, Ismailovo, A. Višnevskio, Nuralijevo ir kt. medikų darbai.
11. A. Š. Šakirovo daktarinės disertacijos ištraukos. Maskva, Lenino biblioteka.

TURINYS

Ižanga / 3

I SKYRIUS

Iš mumijaus naudojimo istorijos / 5

II SKYRIUS

Šiek tiek klinikinių duomenų apie mumijų / 10

III SKYRIUS

Praktinis mumijaus panaudojimas / 19

IV SKYRIUS

Receptai iš įvairių šaltinių / 35

V SKYRIUS

Gydymo būdai nuo įvairių susirgimų mumijaus preparatu
(kiti šaltiniai) / 41

VI SKYRIUS

Receptai iš Tibeto medicinos daktaro
A. J. Liubeckio kolekcijos / 47

VII SKYRIUS

Mumijaus ir fitoterapijos derinimas / 52

VIII SKYRIUS

Vandens ekstrakto, skirto vidiniam vartojimui, injekcijoms
lašinimui į akis, gaminimas / 61

IX SKYRIUS

Kai kurių kietų ir minkštų vaistų
gaminimo iš 1-2 rūšių mumijaus technologija / 64

X SKYRIUS

Mumijaus susidarymo hipotezė / 68

XI SKYRIUS

Trumpa mumijaus charakteristika / 71

XII SKYRIUS

Vietoj pabaigos / 73

Literatūra / 77

(/VEIKATO/)
KNYGYNAS

LAUKIA JŪSŲ!

Čia galėsite įsigyti

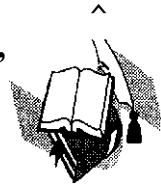
*** medicinos, sporto,
buitinės literatūros,**

*** meditacinės ir gamtos
garsų muzikos,**

*** sveikos mitybos
produktų,**

*** smilkalų iš
Tibeto ir Indijos,**

*** įvairių rūšių
kinų rutulių
masažui ir
meditacijai.**

**DIDELIS KANCELIARINIŲ
PREKIŲ PASIRINKIMAS**

**Apkasų g. 11,
Vilnius, tel. 73 19 91**

Anatolijus Malovičko
MUMIJUS - DIEVO DOVANA

SL 867. 1999 02 05. 4,2 leidyb. apsk. 1. Užsakymas 232
Leidykla "Asveja", Apkasų 11-3, 2042 Vilnius, tel/fax. 765 873
Iš užsakovo pateiktu pozityvu spausdino AB "Spauda",
Laisvės pr. 60, 2019 Vilnius

Kaina sutartinė